

Bilimin Işığında Yerel Kalkınmaya Doğru...

IX. AYBASTI KABATAŞ KURULTAYI ANKARA TOPLANTISI

Yer: Ankara Aybastılılar Derneği

Tarih:15 Haziran 2008

Prof. Dr Bahaeddin YEDİYILDIZ

Şu an içinde bulunduğumuz Aybastılılar Derneğine daha önce de gelmiştim. O zaman burası küçük, mütevazı bir yer idi. Şimdi görüyoruz ki, o günkü küçük mekân gerçekten ciddi toplantıların yapılabileceği son derece rahat bir yer hâline gelmiş, hem de derneğin mülkü olarak. Bu başarılarından dolayı dernek yöneticilerini kutluyorum. Hayatta kimileri hep konuşur, kimileri de suskundur ama iş yapar. Elbet de konuşmanın da yerine ve içeriğine göre önemi var; fakat iş yapmak, hele hele doğru iş yapmak çok daha önemlidir. İş yapmanın konuşmaktan daha önemli olduğunu gösteren bir kanıt, işte içinde oturduğumuz şu mekân, Aybastılılar Derneği'nin lokalidir. Oldukça geniş, her türlü kültür faaliyetinin gerçekleştirilebileceği pırıl pırıl bir mekân... Bizzat bu mekân Aybastılıların bir kültür ürünüdür... Sosyal dayanışma ve yardımlaşma için ortaya çıkan Aybastılı bir gurup, önce bir dernek olarak örgütlenip, sonra da Ankara'nın bir semtinde bu dernek adına bir mülk edinip, orayı sosyal faaliyet alanı haline getiriyorlar. Orada toplanıp sohbet ediyorlar. Acı tatlı her türlü duygularını paylaşıyorlar. Çıkıp geldikleri yöreyle ilişkilerini bu dernekle sürdürüyorlar. Sorunlarına ortaklaşa çözüm yolları üretmeye çalışıyorlar. Ve burada varlıklarını öylesine hissettiriyorlar ki, Dernek Lokali'nin bulunduğu sokağın adı da Aybastılılar Sokağı oluveriyor. Ne güzel ve ne kadar önemli bir olay... Bu kültürel bir etkinliktir. Bundan dolayı arkadaşlarımızı kutluyorum.

Biliyorsunuz aynı tür örgütlenmeler İstanbul'da da var. Orada Ankara'ya göre çok daha yaygın. Çünkü Karadeniz'den İstanbul'a göç edenlerin sayısı Ankara'ya gelenlerle kıyaslanmayacak kadar fazla. Aybastılılar, Kabataşlılar, hatta birçok köy İstanbul'da ayrı ayrı örgütlenmiş durumdadır. Bu durum, toplumumuzun diriliğini, sivil toplum örgütlenmesi açısından canlılığını göstermektedir. Ayrıca bu tür küçük ve farklı örgütlenmeler, daha büyük birlikteliklere de zemin hazırlamaktadır.

İşte bu bilinç ve örgütlenmeler, Aybastı-Kabataş Kurultayı'nı doğurmuştur. Kurultay dokuz yıl önce ortaya atılan bir fikir ve uygulamadır. Kurultay derneklerden farklıdır. Onun ne tüzüğü vardır, ne de mekânı... O, bir düşünce ve bir hareket. Gayesi nedir? Doğduğumuz, büyüdüğümüz Aybastı ve Kabataş'ın insanlarını bir araya getirmek, bu yörenin sorunlarını tespit etmek, bunlara çözümler üretmek. Kurultay'ın merkezi, Aybastı-Kabataş'tır. Dünyanın neresinde

olursa olsun her Aybastılı ve Kabataşlı onun temsilcisidir. Yıl boyu bulunduğu yerde Aybastı ve Kabataş ile ilgilenir... Temmuzda Aybastı'da, Kabataş'ta, Perşembe Yaylası'nda buluşur. Konuşulur, tartışılır, ortak kararlar alınır ve yine yıl boyu bu kararlar ferden veya guruplar halinde uygulanmaya çalışılır. Dokuz senedir bu böyle devam etmektedir. Hiç kimse buna zorunlu olmadığı halde mekanizma işlemektedir... Buda bir bizim milletimizin bir özelliğini göstermektedir... Kendiliğinden hareket etme, örgütlenme, kendi kendini idare etme kabiliyeti... Sadece kendisini değil toplumun tümünü düşünme duygusu ve sorumluluğu... Günümüzün önemli olgularından birisi, sivil toplum kuruluşlarıdır. Bizim yöremizin dernekleri ve Aybastı-Kabataş Kurultayımız da son derece önemli sivil toplum kuruluşlarıdır... Hizmet için harekete geçen gönüllü kuruluşlardır...

Biraz önce bu derneğin hikâyesini dinledim. Aybastılılar Ankara'ya önceleri mevsimlik işçi olarak gelip gidiyorlarmış. Yazın burada çalışıyor kışın memleketlerine dönüyorlarmış. Sonradan yavaş yavaş buraya yerleşmeye başlamışlar... Ama öyle bir zaman gelmiş ki, Aybastılılar neredeyse kaybolacaklar... Kendi aralarında birbirlerine "Ya hu kaybolmayalım, bu Aybastılılığı devam ettirelim, hemşeriliği devam ettirelim." diyorlar. Dernek fikri bu düşünceden doğuyor. Kurultayda da insanlarımızın doğup büyüdüğü yere bağlılık düşüncesi, orayı anlama ve kalkındırma arzusu ve bununla birlikte kendi yerel kimliğini devam ettirme hayali vardır. Aybastı ve Kabataş'tan ayrılarak yurt içi ve yurt dışına dağılmış, Ankara'da, İstanbul'da, yurtdışında belli yerlere gelmiş hemşerilerimiz, gönüllü olarak bir araya geliyor; tüzük, yönetmelik aramaksızın, ama sözlü ve yaşanan yüce ilkelere sahip olarak... Günlük siyasetlerin üzerinde, üst seviyede, hem bölgelerinin hem de bütün ülkenin sorunlarıyla uğraşıyorlar... Böyle bir hareket, insanlarımızın kendi varlıklarını ve şahsiyetlerini kaybetmeme iradesinin tezahürüdür. Aybastılıların ve Kabataşlıların bu davranışını ben, bir tarihçi olarak şöyle yorumluyorum. Bizim milletimiz dünyanın en eski milletlerinden birisidir. Bağımsızlığını hiçbir zaman kaybetmemiştir. Milletın bazı bölümleri zaman zaman esaret altına girmiş olsalar bile, sürekli ve kesintisiz olarak bir müstakil, bağımsız devletimiz olmuştur. Biz o istiklalini hiçbir zaman kaybetmeyen grubu temsil ediyoruz Türkiye'de... Ne kadar geriye giderseniz gidiniz, tarihte var olduğumuz günden bu güne kadar, coğrafyalar değiştirmişiz, ama istiklalimizi kaybetmemişiz. Bin yıldır Anadolu'dayız biz. Anadolu'da da bin yıldır çok büyük değişimler ve dönüşümler oldu... Türkler, bu topraklarda dünyanın en önemli medeniyetlerinden birini, Selçuklu medeniyetini kurdular, mutlu ve huzurlu bir hayat standardı tutturdular. Huzur ve refah insanları gevşetebiliyor. Böylece iç bünye zayıflayınca dış baskılar e saldırılar başarılı oluyor. Nitekim Selçuklular da Moğolların etkisine girdi. Moğollar her şeyi silip süpürdü. Selçuklular çöktü. Ama ne milletimiz ne de devletimiz yok oldu. Anadolu'da Selçuklulardan sonra yirmi kusur Türk devleti kuruldu. Bu dönem biliyorsunuz Beylikler dönemi dediğimiz dönemdir. Selçukluların başkenti Konya'da Türk hâkimiyeti çökmüştü ama Anadolu'nun her yanında Türk kültürü yaşıyordu. Halk uyanık ve bilinçliydi. İşte

bu kurultay gibi dernek gibi bir bilinçte var. Merkezi iktidar çökünce Türk topluluklarından her biri kendi devletçliğini kurmuştu. Osmanlı beyliği de bunlardan biriydi. Osmanlı Beyliği zaman içinde diğer beylikleri birleştirerek ve Avrupa'ya doğru yeni yerler fethederek dünyanın en büyük cihan devletlerinden birini kurdu. Özgün adı Devlet-i Aliye-i Osmaniye olan bu cihan devleti, geniş bir coğrafya üzerinde altı yüz yıl süren bir hâkimiyet ve köklü bir medeniyet inşa etti. Bu uzun ömür, refah ve huzur, bunların verdiği üstünlük duygusu, onun bünyesini de yaşlandırdı, dondurdu ve hatta çürüttü. Sonunda başlangıcından beri onu paylaşmaya ve yok etmeye çalışan Avrupalı güçler nihayet başarılı oldular. İmparatorluk parçalandı ve işgal edildi. Devlet zaaf içindeydi ama milletin teslim olma niyeti yoktu. Ülkenin her yanında Müdafaa-i Hukuk Cemiyetleri kuruldu. Direnişler başladı. Tıpkı Selçuklu sonrası Türk beyliklerinin ortaya çıkışı gibi. Mustafa Kemal Atatürk'ün liderliğinde yeniden birlik ve bütünlük sağlandı, ölüm kalım savaşı olan bir Milli Mücadele hareketi sonunda Osmanlı Devleti'nin yıkıntıları üzerinde yeni Türkiye Cumhuriyeti Devleti kuruldu. Yepyeni, dinamik, belli bir sınır içinde, o günkü gücümüze göre rasyonel temeller üzerinde kuruldu bu Devlet. Bu başarı, milletin istiklaline bağlılığından kaynaklanıyordu. Selçuklulardan sonra Anadolu Türk Beyliklerinin kuruluşunu, Osmanlılardan sonra Anadolu'nun her yerinde Müdafaa-i Hukuk Cemiyetlerinin kuruluşunu ben sivil toplum hareketleri ya da kuruluşları olarak değerlendiriyorum. Bugünkü dernek ve kurultay hareketlerini de bunun için çok önemsiyorum. Bu hareketler her zaman toplumumuzun ve kültürümüzün yeniden yapılanmasının, yeniden dirilip gelişmesinin temel unsurları olma potansiyeline sahiptirler. En azından Anadolu'daki maceramızı iyi bilmemiz, kırılma noktalarını iyi değerlendirmemiz gerekmektedir.

Günümüzde dünyada bir küreselleşme ideoljisi ve hareketi sürüp gitmektedir. Yeni gelişmeler söz konusudur. Yeni oluşumlar ve dönüşümler yaşanmaktadır. Bu genel tablo içinde Türkiye, olumlu olduğu kadar olumsuz gelişmeler de yaşamaktadır. Yığın işi sorunlarımız vardır. Şimdi burada söz konusu küreselleşme sorununun ayrıntılarına girmek istemiyorum. Ancak şunu söyleyeyim ki, diğer toplumlardan daha fazla, en az onlar kadar özgün bilgi ve ekonomik değer üretmediğimiz sürece küreselleşme bizim aleyhimize olacaktır. Bugün maalesef olumsuz durumdayız. Bu noktada en güvendiğimiz güç nedir biliyor musunuz? Bu milletin kendisi... Bu çok önemlidir. Dernekler gibi sivil toplum kuruluşları, kurultay hareketleri, çok önemli birliklikler ve diriliklerdir. Toplumumuzun ve kültürümüzün direnç noktalarıdır...

Dün akşam televizyonda Almanya'dan ve İngiltere'den gelen iki vatandaşımız, Türklerin o ülkelerdeki durumlarını anlatıyorlardı. Entegrasyon ya da asimilasyon olgusuyla karşı karşıya olduklarını, bunlardan hangisinin tercih edileceğini veya zorunlu olarak yaşanacağını tartışıyorlardı. Ya kimliklerini koruyarak içinde yaşadıkları toplumla bütünleşecekler; belli bir uyum içine girerek birlikte yaşayacaklar; ya da orada eriyip yok olacaklardı! Birinci durumda varlıklarını

koruma şansı doğacak ikincisinde ise yok olacaklardı. Bildiğiniz gibi, Almanya'daki bizim insanımız yok olmadı. Tıpkı sizin Ankara'da yaptığınız gibi, yurtdışındaki insanlarımız da dağılmamak, kaybolmamak için örgütlendiler, dernekler kurdular, asimile olmamak, eriyip yok olmamak için mücadele ettiler. Dönmek için gitmişlerdi. Ama dönmemeye karar verdiler. Kalıcı olarak yerleştiler. Ama asimile olmadılar, olmuyorlar. Oraya yerleşiyor ama yokta olmamak için çalışıyorlar. Entegrasyona evet, işbirliğine evet, birlikte yaşamaya evet, farklı kültürlerle yaşamaya evet, ama yok olmaya hayır diyorlar. Fakat he ülkeye göre şartlar değişiyor. Televizyonda konuşan Türk vatandaşlarımıza göre, İngiltere'de toplum, çok kültürlülüğe, başka kültürlerle birlikte yaşamaya alışkın. Burada uyum ve bütünleşme daha kolay. Fakat Almanya'da durum farklıdır. Almanlar başkalarıyla birlikte yaşamaya alışmamış. Onun için zaman zaman acı olaylar yaşanıyor bu ülkede. Yabancılar asimile olsalar sorun olmayacak, ama yabancılar ben de varım deyince sorun çıkıyor. Özellikle Türkler konusunda durum böyledir. Çünkü kendi varlığını daha çok hissettiren diğerlerine nazaran Türklerdir...

Yaklaşık yirmi yıl önce vatandaşlarımıza konferans vermek üzere Avrupa'ya gitmiştim. Fransa'da başlayan konferans dizim, Belçika ve Almanya'da devam ederek yirmi beş gün sonra Hollanda'da sona erdi. Görevim vatandaşlarımızı aydınlatmak; sorunlarını tespit etmektir. Türkiye ile ilişkilerini sürdürmeleri konusunda onları uyarmaktı. Fakat devlet olarak Türkiye'nin yurtdışındaki bu vatandaşlarımız hakkında temel politikaları ne idi? Ben oralara konferans vermek üzere devlet tarafından gönderilmeme rağmen bu sorunun cevabını bilmiyordum. Yetmişli yıllarda Fransa'da idim. Fransa'ya yeni Türk işçileri gelmeye başlamıştı. Durumları çok iyi değildi. Ben onların haline üzülüyor, oradaki kadar Türkiye'de kendi işlerinde çalışsalar, oradaki kadar kazanabileceklerini, mutlaka bir an önce geri dönmeleri gerektiğini düşünüyordum. Elbette konferans ve sohbetlerimde çok farklı konuları ele alacaktım. Ama arada bu dönüş fikrini onlarla paylaşma kararı aldım. Günde sekiz on saat gece gündüz vatandaşlarımızla sohbet etmeye, genel konferanslar vermeye başladım. Bir iki gün sonra gördüm ki, bizim insanlarımız oralara temelli yerleşmişler. Gönüllerinin ve akıllarının bir bölümü Türkiye'de de olsa artık oralara terk etmeleri imkânsız gibi gözüktüyor. Ben de fikir değiştirdim. Önceki düşüncemden vazgeçtim. Buldukları ülkelerde sürekli kalmalarının daha akıllıca bir iş olacağını anlatmaya başladım. Onlar da zaten bunu bekliyor gibiydiler... Bu anlamdaki sözlerim, zihinlerinde durumlarını meşrulaştırıyor, vicdanlarını rahatlatıyordu...

Bir gün Almanya'da verdiğim bir konferanstan sonra tanıştığımız bir vatandaşımız, beni akşam evine davet etti. O akşam kendisine misafir oldum. Eşi Türkiye'deymiş... İkimiz baş başa uzun bir sohbete aldık. Kendisi oraya işçi olarak gelmiş, şimdi ticaretle uğraşiyor ve artık buraya dönmemesine yerleşmiş... Ama Türkiye'den kopuk değil. Alman toplumuyla uyum içinde, fakat Türk kalarak, kendi kültür değerlerinden vazgeçmeden yaşamak istiyor. Toplumsal sorumluluk bilincine sahip birisi, çalışkan, sivil toplum kuruluşlarında görev alarak sürekli

koşuşturan bir insan... Almanya'daki Türk Büyük Elçiliği ve Türk Konsolosluklarındaki görevlilerin oradaki Türklere karşı ilgisizliklerinden şikâyetçi... Almanya'ya gelen devlet adamlarımızın tavırlarını beğenmiyor. "Bizim devlet adamlarımız Almanya'ya geldiklerinde buranın devlet adamları karşısında boyunları bükük zavallı gibi duruyorlar, olur mu böyle, buna çok üzülüyor, hayıflanıyorum! Onlar da biz de insanız. Ben hiçbir zaman öyle bir duruma düşmedim, düşmek de istemem" diyor. Bu bizim Almanya'da yaşayan bir işçimizin gözlemi ve düşüncesi. Ve şöyle devam ediyor işçimiz: "Benim yaşadığım bu yerleşme yerinin hukuki statüsü köy ama fiilen büyük bir kasaba durumundadır. Türklerin sayısı çok fazla değildir. Çoğunluk Almandır. Benim burada tanımadığım kimse yoktur... Herkesle görüşürüm. Hepsiyle ahabım. Hatta papaz ile bile... Geçenlerde Papaz hastalanmış, hastaneye götürmüşler. Hemen bir çiçek alıp kendisini ziyaret ettim. Herkes de beni sever ve sayar. Bu çok önemlidir" dedikten sonra sözlerini şöyle bitirdi işçimiz: Hocam, "Türkiye ile Almanya arasında herhangi bir anlaşmazlık, -hiç istemem ama- herhangi bir savaş çıkacak olursa, buradaki nüfuzum sayesinde ben tek başıma şu, şu, şu sınırlarla çevrili bölgeye¹ hâkim olur, bu bölgeyi elde tutarım".

Bu düşünce ve tavır çok önemlidir. Milletimizin tarihî bir niteliğini ve potansiyelini göstermektedir. Ama maalesef her nedense bugün bu niteliğimizin ve bu gücümüzün farkında değiliz. Aslında yaptığımız işlerin de farkında değiliz. "Adam olmayız" edebiyatı yapıyoruz. Hâlbuki bu gücümüzün farkına varmamız lazım, onun bilincine varmamız lazım ve ona göre iş yapmamız lazım... Bu güç bizim genlerimizde mevcuttur. İşte, Anadolu'nun fethi, Selçuklularla birlikte Anadolu'da birçok Türk devletinin kurulması, bunların Selçuklular tarafından bütünleştirilmesi, Selçuklu sonrası Türk beyliklerin ortaya çıkışı, bunların bütünleştirilerek Osmanlı Cihan Devletinin teşekkülü, Osmanlı çöküşü sırasında Müdafaa-i hukuk cemiyetlerinin teşekkülü, Millî Mücadele, Cumhuriyetin kuruluşu, sizlerin dernek faaliyetleri, kurultaylar, Almanya'daki işçimizin davranışı bu gücün somut tezahürleridir...

Bu Türklerdeki yardımlaşma, dayanışma ve bağımsız yaşama genidir. Çağdaş Türkiye'de Osmanlı Mirası konulu uluslar arası bir araştırma yarışmasını İsraili bir profesör Amy Singer'in bir çalışması kazanmış. Osmanlıdan günümüz Türk toplumuna kalan en önemli miras neymiş biliyor musunuz? Hayırseverlik ve sosyal dayanışma... Bu araştırmada, Osmanlı dönemi Türk kültürünün temel dinamiğini teşkil eden hayırseverlik ve dayanışmanın, bugün Türkiye Cumhuriyeti'nde de, Türk toplumunda da var olduğu, bunun Türk toplumu için tarihten gelen son derece önemli bir dinamik olduğu ve Türk toplumunun bir takım sıkıntılarını bu sayede aştığı belirtiliyor. Bu tespiti de son derece önemli buluyorum. İşte bu hayırseverlik ve dayanışma genidir ki, derneklerin ve kurultayların doğuşuna yol açıyor. Kusura bakmayın bu açış konuşmam oldukça uzun oldu ama

¹ İşçimiz bu bölgenin sınırlarını çizdi ama ben yerleri tam bilmediğim için hafızamda tutamadım.

bugün bizim çok işimize yarayacak olan tarihî bir gücümüzü ve niteliğimizi somut örnekleriyle ortaya koymak istedim. Şimdi bugünkü toplantımızın konusu olan asıl Temmuzda toplanacak Kurultay'a gelelim. Bütün bu anlattığım şeylerden sonra, nereye geliyorum? Kusura bakmayın uzun oldu belki ama esas kurultaya geliyorum. Bunu dokuz senedir bu kurultayın esprisinin ne olması gerektiğini anlatıyorum. Konuşmamda vurguladığım hususların hepsi de Kurultaylardaki fikri müdirin ve davranışların ne olası gerektiğini açıkça göstermektedir. Her Aybastılı ve Kabataşlının ferdî gücü ve potansiyeliyle Aybastı ve Kabataş'ın kalkınmasını, burada yaşayan insanlarımızın mutluluğunu sağlayacak ortak akli ve bu akla dayalı ortak eylemi, hayırseverlik ve dayanışma duygularıyla gerçekleştirebilmek... Salim Hoca sağ olsun iki senedir canla başla gece gündüz çalışıyor. Onun bu çabasını her birimiz kendi çabalarımızla zenginleştirirsek başaramayacağımız iş olmaz. Her birimiz başkasından beklemeksizin harekete geçmemiz, Kurultay'a katkıda bulunmamız gerekmektedir Benim söyleyeceklerim bu kadar... Şimdi sizleri dinleyelim...

Durmuş ÇALIŞ

Ben Aybastı'nın Toygar köyündenim. 1965 senesinde Ankara'ya geldim. Çeşitli yerlerde çalıştım. Sanayide çalıştım, başbakanlıkta çalıştım. Emekli olduktan sonra da kooperatif kurdum. Bu kooperatifin temsilcisi olarak, yüz yirmi kooperatifi bünyesinde birleştiren Kal. Koop. Üst birlikler genel başkanım. Değerli hocalarıma her şeyden önce böyle bir oluşumu başlattıkları için teşekkür ediyorum. Küçücük Aybastı'mızın çok güzel ve güzide insanlar yetiştirdiğine hepimiz şahidiz. Buradaki katılımcılar, başta Yargıtay üyemiz Ali ağabeyimiz bizim onur kaynağımız. Bahaeddin Yediyıldız hocamızın zaten yıllardır adını duyuyoruz ve tanıyoruz. Salim ağabeyimizi zaten ben sülalece tanıyorum. Çok güzide insanlar... Gerçekten Aybastı'mızın yetiştirdiği çok güzide insanlarımız var. Tabî ki bu kurultaylar bu insanları bir araya getiriyor. Sırf bu işlevi bile önemlidir kurultayların... Bu sayede, bu insanların bilgilerinden, kültürlerinden, edindikleri tecrübelerden hepimiz yararlanma imkânı buluyoruz. Toplantıların çok büyük önemi vardır. Çalışma azmimizi kamçulamaktadır... Bazen inşaatlarda aramızda espriler yapıyoruz. Bunlardan bir tanesi şudur: "Karadeniz insanı çok çalışkandır, ama Aybastı'nın insanı çok daha çalışkandır. Karadeniz bir tarafa Aybastı bir tarafa...". Birlikteliğimiz temelinde bu gibi duygular yatar... Biz, bizim 68 kuşağı, daha doğrusu bizim büyüklerimiz, 1965 senelerinde Ankara'ya geldiğinde, şu bulunduğumuz bölgelerde, insanlar değil vahşi hayvanlar dolaşırdı... Ordu'lular olarak biz Karadeniz'den kalkmış buralara gelmişiz, buralarda mekân tutmuşuz... Bu olgu bile bizim çalışkan olduğumuzu göstermektedir. Bizim yaşadığımız hayat, sizin tarihte anlattığınız örgütlenmelerin ve dönüşümlerin benzer örneğini teşkil etmektedir. Evet buralara yerleştik. Önceleri küçücük bir kahvehane tutuldu... Daha sonra dernekleştik. Öncelikle bu derneğin kuruluşuna vesile olan insanlarımıza Allah'tan rahmet, sağ olanlara da sağlık diliyorum. Bu dernek, çok güzel bir oluşumdur. Dernek binasının mülkiyeti satın alındı, buradaki insanların

katkılarıyla, tabii büyüklerimizin de çok desteği oldu maddi manevi olarak. Ve böylece burada şu toplantıyı ve benzerlerini yapma imkânına kavuşmuş bulunuyoruz.

Ben biraz da başka bir konuya değinmek istiyorum hocam... Salim hocam bir dernekten bahsetti, çadırdan. Örneğin; Perşembe Yaylasında TOKİ'nin başlattığı küçücük evler yapılacakmış, bunları beş milyona on sene vadeli vereceklermiş. Ben bir kere inşaatçı ve kooperatifçi olarak buna karşıyım. Başından beri de karşıydım. Bana iş almam için davetiyeler gönderildi. 45 milyara sattıkları şey, 2 oda 1 ara, üstünde de bir salondan ibaret bir şeymiş. Ben bir maliyet hesabı yaptım, 22 milyar liraya mal oluyor; yeriyle birlikte. Bunu 45 milyar liraya satıyorlar on sene vadeli. Halbuki biz onun daha güzelini daha da ucuza yaptırabilme şansına sahibiz. Turizm Bakanlığı'ndan TOKİ yer alabiliyorsa, biz de alabiliriz. Kooperatif olarak da alabiliriz. Kooperatifler için teşvik de var... Sayın Ali ağabeyim de bilirler, eski kooperatifçilik yok artık, kooperatifler kanunu değişti biliyorsunuz. Kooperatifler, kuruluşlarından beş sene sonra işi teslim etmek zorundalar şimdi. Eskiden olduğu gibi, millet yirmi, yirmi beş sene kooperatiften ev bekleme zorunda değil artık. Ayrıca sizlerin öncülüğünde Turizm Bakanlığı'ndan bir yer tahsis ettirip, Perşembe Yaylası'na güzel bir otel inşa edebiliriz. Turizmi geliştirelim diyoruz; diyelim ki Perşembe Yaylası'na turistler geldi, onları nerede ağırlayacağız? Yatırmaya doğru dürüst bir yerimiz yok. Gecekonduyumuz bile yok. Turiste yönelik orada güzel tesisler yapılabilir. Tabi bu iş kooperatifleşme yoluyla olursa daha da iyi olur. Yani turistin oraya gitmesi için Yaylanın bir cazibe merkezi haline gelmesi lazım. Cazibe merkezi haline gelmesi için de önce ucuzluk yaratmamız gerekir; sonra yetişmiş insan, turiste hitap edecek, turisti ağırlayabilecek yetişmiş insanları yetiştirmemiz lazım. Bizim halkımız gerçekten sıcakkanlıdır, misafirperverdir; ama bu yetmez, turistin anladığı şekilde hareket etmesi, en azından yabancı dil bilmesi lazım. Demek ki, o insanlara hizmet verebilecek elemanları da yetiştirmemiz şarttır. Tabii ki sizlerin öncülüğü ile olabilecek şeyler bunlar. Ben bu güne kadar yürütmüş olduğumuz genel kurullara, kurultaylara kısmen katıldım. Çadırınıza da geldim, hakikaten onur verici bir çalışmanız var. Fakat bunu daha ileri seviyelere götürürsek çok daha iyi olur. Çok sık gelemiyorum ama zaman zaman dernekte arkadaşlarla oturuyoruz. İşte böyle toplantılar olursa onlara katılabiliyorum. Birçok arkadaşımız diyor ki; fındık zamanı memlekete gideceğim, fındık zamanı düğün yapacağım, vs. Bakıyorsunuz böyle konuşanların birçoğu, memlekete gidiyorlar ama fındıkları yok. Adımız olmuş fındıkçı. Fındık vermediği zaman, üç, dört, hatta beş ton fındık satanlar bile aç kalıyor. Bu insanlara sizlerin öncülüğünde iş istihdamı da yaratmak gerekiyor. Kurultayların iş organizasyonlarında da koordinatörlük görevi üstlenmesi gerekir. Aybastılı ve Kabataşlı iş adamlarımız işlerinde kendi yöremizin insanlarını çalıştırmalıdır, başkalarını değil. Ben kendi yöremizin insanları varken niye inşaatta başkalarını çalıştırırım? Ayrımcılık yok, ayrımcılık yapmıyorum ama önce benim insanım bana lazım. Düğünde beraberiz, cenazede beraberiz, herhangi bir toplantıda beraberiz. Niye inşaatlarda ve yahut diğer iş yerlerimizde beraber

olmayalım? Bunların önünü açmak gerekir hocam. Ben tekrar bu oluşuma öncülük yaptığınız için hepinize teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

Bahaeddin YEDİYILDIZ

Arkadaşlar, Salim Hocam'ın da anlattığı gibi, şimdiye kadar sekiz kurultay topladık. 9. Kurultay, 17-18 Temmuz'da gerçekleştirilecektir. Programı yapıldı. Ancak bu programın en iyi şekilde gerçekleştirilebilmesi daha sonraki Kurultaylara çok daha sağlam bir altyapı oluşturulabilmesi için ne yapabiliriz? Şimdi sizlerden bu soruya cevap teşkil edebilecek düşüncelerinizi bekliyoruz. Bu görüşmeler ve tartışmalardan çok çarpıcı fikirler ortaya çıkabilir. Bu fikirler üzerinde daha sonra bilimsel araştırmalar yapılabilir, bunlar uygulanmak üzere projelere dönüştürülebilir. Bu toplantı bir nevi danışma toplantısıdır. Dolayısıyla hepimizin konuşmasında yarar var. Düşüncelerinizi söyleyiniz lütfen, ne düşünüyorsunuz Aybastılı olarak? Her düşüncenin değeri vardır. Biz, daha önce de belirttiğim gibi çoğu kez kendi değerlerimizin farkında değiliz. Hâlbuki her düşünce iyi değerlendirildiği zaman çok işe yarayabilir. Ama her nedense fikir beyan etmekten çekiniyoruz, konuşmak istemiyoruz. Bu doğru bir davranış değildir.

Doç. Dr. Salim ŞENGEL

Kurultayların faydası konusunda kısa bir açıklama yapmak istiyorum. Biliyorsunuz Aybastı'nın kırlarında sarı avular var. Eskiden arıların deli bal yaptıkları avular... İşte bu avular hakkında iki senedir bir araştırma yaptırıldı. Anadolu Üniversitesi'nin bir Araştırma Merkezi'nde bu avular tahlil edildi. Analizi yapan öğretim üyesi arkadaşımız bu sene Kurultay'a gelecek... Ve araştırma sonuçlarını bizlere açıklayacak. Avu yani zehir dediğimiz bu çiçekte 34 tane farklı madde varmış. 34 tane farklı maddeden neler yapılmaz ki? Çay bile yapabileceğini söylüyorlar. Daha birçok yararlı maddede varmış bu çiçekte, ihtiva ettiği unsurların hepsi zehirli değil. Kokusu da güzel biliyorsunuz.

Eskiden bizim oralarda tuğla ocakları vardı biliyorsunuz. Bu tuğla ocaklarının dördünden numune topraklar aldık... Onları laboratuara incelemeye verdik. Seramik ve benzeri konularda bu topraklar ne kadar işe yarar? Ne yapılabilir bunlarla diye onların analizini yapıyoruz şimdi.

Bir diğer maddemiz de girginler. Onların boyası çıkmaz biliyorsunuz. Onların tohumu çıktığı zaman onlardan da numuneler alıp analiz ettireceğiz. Böylece adım adım Aybastı'nın dökümünü çıkartmaya çalışıyoruz. Ama birilerinin de bunları seri üretime dönüştürmesi gerekir. Kurultaylar vesilesiyle hepimizin harekete geçmesi gerekiyor.

Daha doğrusu benim sizlerden beklentim şudur: Kurultay deyince ne geliyor aklınıza? Ne bekliyorsunuz? Neyi beklediniz de neyi bulamadınız? Sizin

beklediklerinizle bizim yaptıklarımız örtüşmüyor mu yoksa? Mesela geçen yıl yazın 30–40 tane bilim adamı gelmişti yaylaya. Türkiye'nin her tarafından, İzmir'den, Ege'den, Akdeniz'den, Hatay'dan, bu yıl da, öğretim üyeleri Aybastı'ya gelmek istiyor. Böyle bir oluşumda yer almak istiyorlar. Önümüzdeki yıllara onları da davet edeceğiz elbette... Onlar bu kadar ilgilenirken Aybastı Kabataş halkının daha fazla ilgilenmesi gerekmez mi? Bizim yaptıklarımızla sizin bekledikleriniz örtüşüyor mu örtüşmüyor mu? Siz ne bekliyorsunuz? Daha iyi olması için ne yapmalıyız? Bu konularda fikirlerinizi söylerseniz memnun oluruz.

Olgun ALTUNDAŞ

Herkesi teker teker saymaktan ziyade ben bütün katılımcılara önce merhaba diyorum; Ali (Em) Bey olmak üzere, sayın hocam ve sayın başkanım. İsmim, Olgun Altundaş'tır. Aybastı'nın Sarıyer köyündenim. 1983 yılında polis koleji kazandıktan sonra Ankara'ya geldim, kısa bir ayrılığı saymazsak hep Ankara'dayım. Emniyet Genel Müdürlüğü'nde şube müdürüyüm. Bu dönem içerisinde yani polis koleji öğrenciliğimde, daha 13–14 yaşımdayken Aybastılılarla irtibatım oldu. O yıllarda buraya geldiğimde şu aşağılarda koyunlar otluyordu. Ankara'da o zaman genellikle taş kömüründe, madende çalışan Aybastılılar vardı... O zamandan beri çok gelişmeler oldu.

Geçen hafta arkadaşlarımla konuşurken onlara Aybastı Kurultayı'ndan bahsettim ve Kurultay'a katılacağımı söyledim. O toplantıda Türkiye'nin her kesiminden insanlar vardı. Biz Aybastılıyız, onlar da başka bir yerden, başka ilçedendi. O da ne? dediler. Siz Aybastılılar olarak Kurultay mı yapıyorsunuz? Evet dedim. Bizim Kurultay, bilimsel araştırmalara dayanan aynı zaman da bütün Aybastılıları ve Kabataşlıları senede bir araya toplayan ciddî bir sivil toplum örgütüdür. Ben çalışmalarını daha önceden de takip ediyordum... Ama ilk defa bugün bir hazırlık toplantısına katılmak nasip oldu. Fakat bir anlamda gururlandım... Bu organizasyonu düşünenlere, kendi iş yoğunlukları arasında ve zorluklar içinde bu işi koordine etmeye çalışanlara ve katılımcılara teşekkür ediyorum. Hiçbir şey yapılamasa bile sadece bugün bu kadar Aybastılı'nın -Pazar günü dinlenmek varken- burada bir araya gelmesinin, Aybastılı olarak birbirimizi tanımamızın büyük bir iş olduğunu düşünüyorum. Keşke çocuğumu da getirseydim. On bir yaşında oğlum var, bu toplantıyı görmesini arzu ederdim. Buradakilerin çoğunu tanıyorum ve özellikle dernek üyelerine, dernek başkanına da teşekkür etmek istiyorum; çünkü biz kamuda çalışanları –diğer arkadaşlar adına da konuşmuş oluyorum ama- ısrarla ziyaret ediyorlar; bizzat geliyorlar, telefonla arıyorlar. Bu aramalar aslında hiçbir sorunla ilgili değildir... Yani kendi sorunlarının çözümü için aramıyorlar. Sadece Aybastılıların irtibatlarının kopmamasını sağlamak için arıyorlar. Aybastı'yı unutturmama konusunda sürekli eğitim yapıyorlar. Biz de bu eğitimden geçmiş oluyoruz... Gerçekten öyle. Ben dernek başkanımızın ve

dernek üyelerimizin bana geldiği günden itibaren, yani birkaç seneden beri kendimi daha fazla Aybastılı hissediyorum ve Aybastılı olmaktan gurur duyuyorum.

Kurultayın faaliyetlerini anlamlı buluyorum; ileriye yönelik tasarılarının da son derece ayrıntılı olarak düşünülmüş olduğunu görüyorum. Kendi çapımızda elbette bizim de katkılarımız olacaktır. Üzerimize düşen ne varsa hepsini yapmaya hazırız. Bunlar anket uygulamaları olabilir, internet sitesi, web sayfası oluşturma gibi çalışmalar olabilir. Belki Aybastı'nın sorunlarıyla ilgili bir proje yarışması açılması konusunda çalışabiliriz. Bu ödüllü bir proje yarışması olabilir. Aybastı'nın sorunlarına, sadece Aybastılıların değil de Aybastı dışındaki insanların da nasıl baktığını tespit edebiliriz. Bu tür bir sürü faaliyet düşünülebilir ve uygulanabilir. Bir araya geldiğimiz zaman beyin fırtınasıyla çok şeyler üretebiliriz. Ben daha fazla uzatmak istemiyorum. Hepinizi saygıyla selamlıyorum. Kurultayın bundan sonraki çalışmalarının da hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum.

B. YEDİYILDIZ

Kurultay'ın bir web sayfası var ama pek etkin değil. Şimdi siz sayın Altuntaş, kendiniz bu sayfayı geliştirmeyi ve daha etkin hale getirmeyi mi öneriyorsunuz? Sayfayı geliştirebilirim, burada görev alabilirim mi diyorsunuz? Önerinizi öyle mi anlayalım?

O. ALTUNDAŞ

Yok, ben sadece böyle bir işin yapılabileceğini söylüyorum. Ama bana böyle bir görev teklif ederseniz, onu ben görev kabul eder, yaparım.

B. YEDİYILDIZ

Altuntaş'ın böyle bir imkânı varsa, bu iyi olur değil mi Salim hocam?

S. ŞENGEL

Böyle bir durumda bir arkadaşı yönlendiririm hocam. Ben de anlıyorum tabi de bu profesyonellik gerektiren bir iş.

O. ALTUNDAŞ

Ankara'da tanıdığımız bir çok Aybastılı üniversite öğrencisi var. Böyle bir web sayfası kurabilirsek, çevremizdeki öğrencilerimizi devreye sokarak işletme imkânı bulabiliriz. 2004/2005 öğretim yılıydı. Biz sayın hocamızın da girişimleriyle , üniversitede okuyan Aybastılı ve Kabataşlı öğrencileri bir araya toplamak istedik ve topladık. Onlara bir yemek verdik, iftar yemeği ve orda oluşan bir fikir doğrultusunda Yahoo'da bir Aybastı Yahoo grubu oluşturduk. Orada biz kendi aramızda zaman zaman Yahoo gruptan haberleşiyoruz... Bunu daha anlamlı bir şekilde işletebiliriz.. Bu tür işleri başarabilen arkadaşlarımız var. Evet burada özellikle bizzat web konusunda uzman olan arkadaşlara ihtiyaç vardır. Eskiden

Aybastılı Mustafa hoca vardı. Bilmiyorum tanıyor musunuz, onun yeğeni bu işin uzmanıdır. Bu arkadaşımızı bir sonraki toplantımızda buraya davet edebiliriz. Tahmin ediyorum katılır. Genel müdürlükte kendisinden kaynak bakımından yararlandım. Bu konuda çalışmaları olan bir arkadaşızdır. Bize faydalı olur ve ekibi de var tahmin ediyorum. Bilmiyorum tanışma imkânınız oldu mu?

Yakup KARACA

Mustafa hocayı tanıyorum. Uzun yıllar Aybastı'da imamlık yaptı. Evet, onun yeğeni. Onun yurtdışında da çalışmaları var. Programcılık da yapıyor. Ben çok iyi biliyorum. İyi bir eğitim almış birisi, bize yararlı olabilir. Ondan yararlanabiliriz.

B. YEDİYILDIZ

Madem ki bir araya geldik, her birimizin becerisinin ne olduğunu, ortak çalışmamıza ne tür katkılarda bulunabileceğimizi ortaya koymamız gerekir. Yapacağımız iş, çok küçük de olabilir büyük de... Fakat şunu yapabilirim diyebilmek önemli bir iştir. Öyleyse iyice düşünüp kendi kabiliyetimizi, yeteneklerimizi, imkânlarımızı, kendimizi de yormadan harekete geçirmemiz gerekiyor....

Ali EM

Bir şeyler söylemek isterim tabi, yargısal yönüyle değil de bir Aybastılı olarak, şunu söylemek istiyorum. Öncelikle bu dernek başkanı ve yönetiminin onursal kurultay başkanımız Bahaeddin hocama ve kurultay başkanı Salim hocama çok teşekkür ediyorum bir Aybastılı olarak. Gerçekten bu tür sivil toplum örgütlenmelerinde görev yapmak zordur. Geçen senede 8. kurultayla ilgili, tarih kurumunda. bir ön toplantı yaptık Orada bazı projeler ileri sürüldü. Bunlardan en önemlisi bir çadır olayı idi ve çadır kurulmasını hocam gerçekleştirdi. Ama tahmin ediyorum biraz daha şimdi maddi olarak şeyi tamamlanmadı herhalde. Çünkü bana dolaylı gelen bilgilerden edindiğim bilgi bu yönde. Şimdi ben şunu söylemek istiyorum, burada yalnız Bahaeddin hocamla, yalnız dernek başkanı arkadaşlarla, yalnız Salim hocamla olacak bir iş değil arkadaşlar. Artık günümüzde bir katılımcılık var. Hepimiz alanı ne olursa olsun yardım edeceğiz arkadaşımıza. Nasıl yardım? Maddidir, manevidir. Şimdi ben bir yargıç olarak şu çalışmalara katılamıyorum. Görevim gereği katılamıyorum. Neden? Yasal bir takım engeller olduğu için, ama bir Aybastılı olarak her zaman sizin yanınızdayım. Gerek proje, gerek diğer fikir üretme bakımından katkı sağlamak istiyorum ve bu toplantılara da bu amaçla geliyorum. Şimdi bu kurultay sözcüğü, Sayın Bahaeddin hocam, artık biraz şey değişti, birazda bunu yasal yöne doğru, yeni adı ile platform oldu. Yani platform nedir? Tüzel kişiliği olmayan ama belli amaçlar etrafında belli amaçları gerçekleştirmek için toplanan toplulukları ifade ediyor. Yeni belediyeler kanunuyla bir tanım daha getirdiler, bir hemşerilik hukuku diye bir kavram da geldi. Bütün bunları bu kurultayda alt yapıyla bir yasal zemin kabul ederek ben bu kurultay içerisine

biraz bu belediyelerimiz, meslek örgütlerimiz ve diğer derneklerimiz kayıtsız kalıyor gibi geliyor bana. Neden? Bugün şu ön hazırlıkları yaparken bunların da, bunların yetkililerinin de aramızda olmasını beklerdim. Bakın Salim hocam bir bürokrat. Siz bakmayın onun Doçent unvanı olduğuna. Öyle fazla bir aylık, bir maaşı da yok yani. Sırf kendi çabaları ile Eskişehir'den kalkıyor Ankara'ya geliyor. Arkadaşlar bunlar hep bir masrafı gerektirir. Niye bunu söylüyorum? Fedakârlık yaptığı için bunu söylüyorum. Herkesin bu fedakârlığa katılması lazım. Bizler katılacağız, belediyeler katılacak, dernekler katılacak. Bu Aybastı'da olabilir, Ordu'da olabilir, burada olabilir. Bütün bunları bu işin içine çekmemiz lazım. Yoksa iki hocamın, bilim kurullarını topluyor, çok güzel bakın bilimsel kimlikleriyle Aybastı gerçeğini birleştiriyor. Bunu bulamazsınız, bunu parayla yaptırmaya kalksanız mümkün değil. Ben şeyden biliyorum, görüş falan almak için bazen milyarlarca paralar isterler. Bunlar bir fırsat, bulunmayan bir fırsat. Bundan yararlanmak lazım ve bu öncülük eden hemşerilerimizin bu çabalarına da destek vermek zorundayız. Hazırlık çalışmaları olarak ne yapılabilir bu sene? Ben şeyi düşündüm, bu Avrupa Birliği fonları var. Acaba bu fonlardan yöresel olarak bir katkı sağlayabilir miyiz? Onun hukuki alt yapısını da araştırmak suretiyle o yönde bir girişimde bulunabilir miyiz? Birinci aklıma gelen bu. İkincisi bakın bu sene Yargıtay da belli arkadaşlarımız zorluyorlar. Diyorlar ki o tarafa bir tur düzenleyelim. Böyle bir hafta sonu veyahut da bir tatil günü, 20-25 kişilik aile, eşyle birlikte gelirse ne yapar? 40-50 kişi. Nasıl olacak? Amasya, Tokat, Niksar ve Perşembe Yaylası dolaşılacak. Ama düşünüyorsun alt yapı yok. Perşembe'de bir gece kalmak zorundasın. Biraz önce arkadaşımız söyledi, Durmuş Çalış. Alt yapıyı da kurmak zorundayız. Alt yapı olmayınca hiçbir şey yapamıyoruz işte tanıtım yapsan ne olur? Perşembe Yaylası'nın oksijeni var, şöyle havası var, böyle güzel. Hadi tamam gidelim diyorlar, hadi görelim diyorlar. Ki o Reşadiye üzerinden veya Niksar üzerinden ama yok, alt yapı yok. Alt yapı olmayınca işte bizim bu çalışmalarımız kağıt üzerinde. Çadırı kurduk ama çadırı iç turizme açamadık. Kime açtık? Kendi yöremizin insanına. Dışarıdan bir tanıtımla Aybastı'yı, Perşembe Yaylası'nı tanıtırsak gelecekte orada gerçekten dıştan giden insanları, belki yatırım yapmak isteyen olacak, orada bir takım ticari işlemlere katılmak isteyenler olacak. Yani yöre için büyük bir fayda sağlayacak diye düşünüyorum. Ben Haymana'da görev yaptım, bir kaplıca turizmi Haymana'yı bayağı geliştirdi. Beypazarı sarması ile ün kazandı ve hafta sonu Ankara orada. İşte bütün bunlar zor işler değildir ama bir alt yapı, bir maddi kaynak meselesidir. Biz Salim hocama yüklüyoruz, Bahaeddin hocama yüklüyoruz, dernekteki arkadaşlar, şurada konuşuyoruz 1-2 saat, dağılacağız. Ne olacak? İşte bunu, biraz önce dedi ki Bahaeddin hocam, alt yapı çok önemli. Alt yapıyı hazırlamamız lazım. Bu alt yapıyı kim hazırlayacak? İşte belediyelerin görevleri var. Yeni belediye kanununda imkanlar sağlandı. Öyle yalnız elektrik, yalnız yol yapmakla artık belediyecilik olmuyor. Meslek kuruluşlarının bir takım görevleri var. Bunları artık bu işin içine çekmek zorundayız. Benim şimdilik söyleyeceklerim bu kadar.

Durmuş ÇALIŞ

Ali ağabeyimin sözlerine bir şey eklemek istiyorum. Turizmde alt yapı şart. İnsanları barındıracağınız yer şart. Salim hocamız sağ olsunlar, Bahaeddin hocamız çok sağ olsunlar, öncülüğünü yapmışlar ve bugüne kadar getirmişler. Şimdi diyelim ki Türkiye'nin bazı yerlerinde katılımcılar Aybastı'yı ve yöresini görmeye gittiler. Nerede barındıracağız? Panayır düzenliyoruz, panayırdaki tek göze batan şey orada 2-3 kişinin kebabı. Var mı başka bir şeyimiz efendim? Hayvancılığın en yoğun olduğu bir bölge, var mı orada peynir üretimimiz? Bir tanesi açmış daha yeni, oda ne kadar elverişli bilmiyorum. Panayır denildiği zaman o yörenin a'dan z'ye her şeyinin tadılması ve tanıtılması demektir. İki tane kasap orada kebab yapıyorlar, kebab yemek için ben oraya gitmem. Yapılacak şeylerden bir tanesi, ben kooperatifçiyim. Kooperatifçilikte de bir uzmanlık alanım var. Buna bir örnek vereyim; Eskişehir yolu imarda bugün Ankara'da zirvededir. Çok popüler yerdir, çok pahalıdır. Orayı pahalı yapan nedir? Tek bir örneğini veriyorum ben. Eğer Eskişehir yoluna bir profesör, bir büyük devlet adamı herhangi bir konut veyahut herhangi bir iskan yapmamış olsaydı, gitmiş Kazan'da bir yer yapmış olsaydı bugün Kazan Eskişehir'in yerini alacaktı. Bizim Türk milleti olarak böyle bir eğilimimiz var. Şimdi Kadir İnanır Ormanı diyorlar. Kadir İnanır kendi çapında bir aktör. Bizim aktörlerle falan meşhur olmamıza ihtiyaç yok. Bugün bir Ali Em yetişmiş, Bahaeddin Yediyıldız yetişmiş, Salim hocamız yetişmiş. Bunların hiç mi önemi yok? Bu değerlerin hiç mi önemi yok? Daha yüzlercesini sayabiliriz. Daha buraya gelemeyen o kadar değerli insanlarımız var ki, bizim ve buraya katılmak isteyip de imkansızlığından dolayı katılamayan o kadar insanlarımız var ki. Bunların hepsini bir araya toplamak lazım. Niye çadır efendim? Niye çadıra topluyoruz milleti? Neden kooperatifleşme yoluyla hep birlikte oraya güzel bir tesis yapmıyoruz? Gücümüz yok mu? Bugün inşaat maliyetleri, demirin tonu 2 milyon olmasına rağmen 1.sınıf inşaatın maliyeti, 1.sınıf 150 metrekare dairenin maliyeti 70 milyarı geçmez. Ben içindeyim çünkü günlük hesap yapıyoruz. Biz oraya çok güzel bir tesis yapabiliriz. Perşembe Yaylası'nın en güzel yerine, en güzel yeri nereyse oraya. Toplu konutun oraya dört tane tahta koymasına müsaade ediyoruz, ona öncülük yapıyoruz, belediye olarak öncülük yapıyoruz, siyasi olarak öncülük yapıyoruz ama kendi insanımız oraya bir şey yaptığı zaman onun önünü açmıyoruz. Biz bunların önünü açalım. Neden sizlerin orada bir tane villası olmasın? Orada bir tane villanız olduğu zaman inanın hem turizm bakımından, hem kalkınma bakımından, hem yörenin insanını oraya taşıma bakımından, hem de bizim yöremizi dünyaya tanıtmak bakımından çok popüler durumlara gelir. Yani ben kooperatif bazında, turizme katkı, yani kurula katkı bazında kooperatif zeminini hazırlamaya hazırım. Ne gerekiyorsa da yaparım ama siz büyüklerimizden de biz şunu bekliyoruz; ben Aybastılıyım ama Aybastı'da beni çok kimse tanımaz. Kırk altı senedir Ankara'dayım. Kırk altı sene içerisinde, çocuklarım hesabını yapıyor, yetmiş gün memlekete gitmişim. Kendi yeğenlerimden bile beni tanımayanlar var. Bu çok mu iyi bir şey? Hayır, iyi bir şey değil ama iş imkanları, buradaki çalışmalarımız bunu

gerektirdi. Kopmadım efendim, çokta güzel bir ev yaptım oraya, arada bir gidip geliyoruz. Peki, o zaman işte bu düşüncelerinizi bir taraftan da bu uygulamaya yönelik projelere dönüştürmeniz lazım. Onu yazacaksın çizeceksin. Ben her şeye hazırım efendim. Benim bir alt yapım var. Daha düne kadar oraya bir çivi çakmak bile yasaktı. Şimdi TOKİ yapıyor ama özel kanunları var onların yasaları var. Biz gitsek yapamayız. Hatta efendim ben bir yerde bunu şu şekilde de başlattım. Belediye başkanı Fehmi beye bir iki defa bundan bahsettim. Benim aynı zamanda ısı yalıtım malzemeleri üreten bir fabrikam var. Ostim organize sanayinde, bu binaların dış cephe kaplanıyor, onun üretimini yapıyoruz biz. Ben Fehmi beye şunu da söyledim, dedim ki; Aybastı'daki o çirkin görüntüyü, yıllardır gidiyoruz evin dışı tuğlalı duruyor, belki içi de tuğlalı içinde de sıva yok belki. O kablolar birbirine girmiş. Şimdi o tür yerleşim mezralarda bile yok. Kaldı ki biz Avrupa Birliği'ne alınacak bir ülkeyiz. Aybastı dediğin zaman, Yeşil Aybastı diye yazmışız. Gittiğimizde Aybastı'nın dağlarını görüyoruz, Aybastı'da yeşillik yok, Aybastı'da güzellik yok. Ta 1930 senesinde yapılan binalar hala duruyor. Çürümeye yüz tutmuş, insanın içi burkuluyor baktığı zaman. Ben bundan bir hafta öncesi aradım, dedim ki " Başkan senin de için açılın, hiç olmazsa caddeye bakan, bir caddesi var Reşadiye Caddesi, Fatsa Caddesi, Gölköy Caddesi var herhalde öbür tarafta, iki tarafı hiç olmazsa caddeye bakan kısımlarını sıva yaptırın, bir şey uygula bir güzellik olsun" sadece şunu dedi; "Başkan iyi söyledin, çoktandır da düşünüyordum." dedi. 10-15 gün sonra ben Aybastı'ya gittiğimde bir araya geleceğiz, orada bir çalışma inşallah başlatacağız.

Ben buradan bir kamyonu yükleyeceğim kendi fabrikamdan, kimin yerini diyorsa, kendi evini diyorsa ama görünen bir yere. Maliyeti yüksek değil, ben iki tane üç tane binayı bedavaya yapayım. Yeter ki arkası gelsin. Var mı efendim eviniz orada? Gideyim yapayım, cennet gibi yapayım hem de, dış cephe kaplama dediğinizde bedava yapacağım.

Örneğin buna benzer Perşembe yaylasına çok mütevazî olmasın efendim, çok pahalı olmasın ama Amasya civarları Karadeniz bölgesini gezdirmeye yönelik bir turizm yaptığınız zaman konaklama yeri Perşembe yaylası, falanca tesisleri diyebilelim. Adını koyalım. Çadır dediğimiz zaman bizim çadırımız çok modern ama insanların konaklaması için insanların barınması için orada bir yerinin olması lazım. Başkan diyor ki soğuktan durulmuyor. Hatta ben Almanya'dan iki üç defa bir Alman dostumuzla gittik, bir soba çalışmamız var bizim. Karadeniz bölgesi ve doğu bölgeleriyle ilgili, belki Ali ağabeyin evi varsa Ali ağabeye de satabilirim ben. Bir soba getiriyoruz o yöreye yönelik, soba uzaktan kumandalı yanıyor. Örneğin İstanbul'dan geliyorsunuz, Kızılcahamam'a geldiniz sobanızın yanması gerekiyor. Cep telefonunuza kodluyorsunuz, kömür sobası uzaktan kumandalı yanıyor. Sıcak suyunuzu alıyorsunuz, kuzinesi var ekmeğinizi böreğinizi çöreğinizi aynı anda yapıyorsunuz, yemeğinizi yapıyorsunuz 300 metrekare alanı da aynı anda ısıtıyor. Elektronik olduğu için yangın riski de yok. Şimdi bu tür çalışmaları neden yapmayalım, neden geliştirmeyelim? Sizlerin öncülüğünde olacak efendim bu.

Siz reklam yapacaksınız, örnek yapacaksınız, eğiteceksiniz milleti ondan sonra ticaretini yapacaksınız. Ben bunu köyüme yaptım. Elbette bunun reklamını da yapacaksınız. Millet tanıyacak. Ben köydeki evimi showroom olarak açacağım. Hocam, sizlerden şunu istiyorum. Varsa eviniz güzelce donatayım, Aybastılı bir ev görsün. Bu bir. İkincisi: ben köyüme mütevazı bir ev yaptım. Ev yapıldığı zaman A'dan Z'ye noksansız yapacaksınız. Hocam Karadeniz bölgesinde, özellikle Aybastı, Fatsa, Ordu dahil, tam bitmiş mükemmel, şurası da şöyle olsaydı daha iyi olurdu diyebilecek bana bir tane ev gösteremezsin. Yok, çünkü insanlar bazen vurdum duymazlıktan yapmıyor, birde teşvik eden yok. Belediye başkanı, ben belediye başkanımızın çalışmalarını bilmiyorum açıkçası. Gitmediğim için neler yapıyor bilmiyorum. Bilmediğim için ben bir şey söyleyemem ama bir belediye başkanı önce göze hitap edecek insanların içini rahatlatarak şekilde bir şeyler yapmalı. Yolunu, suyunu, yeşillendirmesini, binaların güzelliğini, oradaki insanların bakış açısını değiştirmesi lazım. Aybastı'da kablolar birbirine girmiş. Binalar ta 1940 yıllarında yapılmış, tuğlaları düşüyor. Ben alt yapıya, kooperatif bazında turizme yönelik alt yapıya ben hazırım. Tabi aşamadığımız prosedürleri Ali ağabeyimiz var, ona gideriz, onun güzel fikirlerinden yararlanırsanız, önümüzün açılması adına faydalanırsanız

Oktay TURAN

Ben, 1975 Ankara doğumluyum. Aybastılıyım. Özel bir sektörde satış yöneticisi olarak çalışıyorum. Öncelikli olarak bu tip organizasyonların yaratıcısı siz değerli hocalarımıza ve tüm emeği geçen hemşerilerimize şahsım ve Aybastılılar adına teşekkür ediyorum. Şimdi kurultaylarda bugüne kadar bir, yani ben ilk defa katıldım. Sanırım 9. Aybastı-Kabataş kurultayı, ilk defa katıldım. Daha evvelden duyuyordum, bugüne nasip olmuş ve çok mutlu oldum. Hazırlık aşamasında da olsa ilk defa böyle bir organizasyon içerisinde yer buldum. Ben 15 gün evvelden Aybastı'daydım. Aybastı'da biz hep kendi kendimize bazı şeyleri düşünüyoruz. Aybastı'ya gittiğimde süt işiyle uğraştığımız için biz süt ürünleri dağıtımında. Şimdi Aybastı'da bir süt fabrikası görmek, Kabataş'ta bir süt fabrikası görmek gerçekten insana o kadar muhteşem hevesler uyandırıyor. Çünkü kendi yörenizde yaptığınız bir işin aynısının orada olması insana çok büyük haz veriyor ki biz daha sütümüzün hammadde eksikliğinden dolayı Aybastı dışına çıkamadığımızı görüyoruz. Bu da neden? Süt hayvancılığının Aybastı'da özellikle çiftçilerimizin bu konudaki yetersizliğinden kaynaklandığından düşünüyorum. Süt hayvancılığı konusunda fazla eğilimli olmadıkları için. Bu konuda bazı çalışmalar yapılabilir, yani AB fonlarından destekli. Çünkü AB fonlarının bu tür çalışmalara çok güzel kaynaklar verdiğini duyuyorum ve takip ediyorum. Özellikle Kabataş süt ürünleri bu konuda AB'den almış, ama tarım bakanlığından iyi para aldığını da biliyorum. Görüşmelerimiz oldu kendileriyle. Aybastı'da suyumuzun boşa aktığını görüyoruz. Yani suların şarıl şarıl aktığını görüyoruz ki su fabrikası kesinlikle kurulabilir. Aybastı'nın şu anda hatırladığım kadarıyla 18000 nüfusu var. Aybastı'da su fabrikası kurulduğu zaman işsizlik oranının aşırı derecede düşeceğini biliyorum. Fındığımız tüccarların elinde ucuz fiyata, hiç olduğunu biliyoruz. Fındık fabrikamız yok, fındık elimizin altında,

fındık yağı fabrikası yok. Süt fabrikasının daha detaylı çalışmalı, günlük 200-300 ton, hatta 1000 ton süt işlemeli. Bu fabrika nasıl kurulur? Kooperatiflerle, belediyelerin öncülüğünde, insanların el ele birliktelikle kooperatifler eşliğinde kurulabilir ve bu işsizliğinde çok önemli ölçüde aşılabacağını ümit ediyorum. Birde reklam konusunda da Ordu Aybastı'yı nasıl tanıtırız? Bu ticarethanelere de tanıtabiliriz. Bugün biz ta Bursa Karacabey'i insanlarımız Süttaş'tan tanır. Süttaş nerede? Bursa Karacabey'de. Yörsan nerede? Balıkesir'de. Aybastı süt ürünlerine de Ordu'da. Bu tür organizasyonlarla da ilerleyebiliriz diye düşünüyorum ama bunlar nasıl olacak? Belediye öncülüğünde, siz büyüklerimizin öncülüğünde, milletimizle halkımızla el ele vererek bir arada çalışarak olur diye düşünüyorum. Olacağını da düşünüyorum. Aybastı sınırları dışına çıkmamız gerekiyor. Süt ürünlerimiz Aybastı, Ordu, Samsun, Giresun'da var en fazla. Ankara'da yok, Ankara'da tanıtımı yok, reklamı yok yani biz bir Aybastılı olarak, Kabataşlı olarak Ankara'da, İstanbul'da süt ürünlerimizi görmek isteriz. Bunun öncülüğünü ben bir anlamda yapmayı düşünüyorum. İnşallah hayırlı olur. Çünkü Aybastı'da o kadar üretken insanlarımız var ki, girişimci insanlarımız var ki, ben geçen hafta Kabataş'a gittiğimde fabrikayı yöneten arkadaşlarla görüştüğümde yani tarım bakanlığından 175 milyar yani 170 bin YTL almak çok büyük marifet. Çünkü 18 tane proje girmiş oraya ve Kabataş bu on sekizin içinde üçüncü, yani üç projeye vermişler, çıkmış ve o kadar kendilerini geliştirmişler. Bunu daha detaylı olarak sizlerin öncülüğünde yapılmasının uygun olacağını düşünüyorum ve kesinlikle suyun ve fındık yağı fabrikasının önemli ölçüde Aybastı'ya ekonomik olarak bir şeyler kazandıracığını düşünüyorum. Bu konuda sizlerinde yardımlarınızı bekliyorum.

Bahaeddin YEDİYILDIZ

Süt ürünleriyle ilgili olarak, Aybastı'da bir peynir fabrikası var galiba, değil mi? Ama bildiğiniz gibi bu fabrika, her yerdeki beyaz peyniri yapıyor. Bunun yerine bizim eski köy peynirlerinden hareketle, bizim yöreye mahsus özel peynirler üretip, markalaşmamız gerekir. Farklı bir damak tadında fakat herkesin hoşlanacağı bir tada olmalı bu peynirler. İşte o zaman peynir dünyasında var olabiliriz, yoksa Ankara'da üretilen bir peyniri Aybastı'da da üretmeye kalkarsanız, genel piyasada şansımız fazla olmayabilir. Yani bizim bir özelliğimiz kallmaz. Markamız olmalı. Öyle bir şey icat etmeliyiz ki Aybastı deyince herkesin aklımıza o tat gelmeli. Aybastı peyniri dendiğinde bir özelliği olmalı. Diğerlerinden mutlaka farklı olmalı. Ve de aranır nitelikte olmalı. Önce yerel köy peynirlerimizden hareketle günümüz dünyasına hitap edebilecek bir marka icat etmeliyiz. Ondan sonrada üretimine geçmeliyiz.

Arkadaşlar su fabrikasından bahsettiler. Benim bildiğim kadarıyla bizim Bolaman deresi üzerinde birkaç tane, yanılmıyorsam yedi tane, hidrolik santral kurulacaktı. DPT'nin projeleri arasında yer alıyormuş. Benim bunları pek inceleme fırsatım olmadı. Şişeleme ya da damacanelerle dağıtım konusunda acaba bizim su kaynaklarımız yeterli mi?

●**Bir Katılımcı:** Su kaynaklarımızı ben inceledim. Şişeleme için pek elverişli değil. Kükürt oranı çok fazla çıktı. Yayla suları olabilir ama onlar da yeterli değil. Sevdes

yaylasını biliyorsunuz. Sevdeş yaylasının orada taş arasından bir su çıkıyordu. Ben onun analizini yaptırdım, hatta ben oraya tesis kurmayı da düşündüm , fakat elverişli değil dediler. İçinde çamur oranı çok dediler. Karasu evet... Ama karasular çok sağlıklı olmuyorlar. Araştırılmalı. Ben de yok biliyordum, ama arkadaş deyince duydum. Peki acaba arka yaylalarda, Borta yaylasında su durumu nedir? Bu şekilde şişelemeye falan elverişli midir? Yani tesis kuracak ölçüde kaynak yok, ben de öyle biliyorum. Yine de araştırmakta fayda var.

Mücahit ARPACI

İsmim Mücahit Arpacı, öncelikle hocalarımı saygıyla selamlıyorum. Az önce öğrenci arkadaşlar bahsi geçti, Ankara'da Aybastılı ve Kabataşlı öğrenci potansiyeli yüksek. Hocam sanırım Türkiye çapında bir döküm çıkarmıştınız.

Salim ŞENGEL

Geçen yıl kurultay olarak Türkiye'deki bütün üniversitelere, rektörlüklere bir yazı yazdım. Aybastı ve Kabataş nüfusuna kayıtlı öğretim üyelerini öğretim elemanlarını iletişim bilgilerini istedim. Toplam akademisyen 25 kişi. Aybastılı ve Kabataşlı öğretim üyesi öğretim elemanı araştırma görevlisi öğretim görevlisi yardımcı doçent, doçent, profesör 25 kişi. Bu iki ilçe açısından değerlendirildiğinde çok düşük. Bu konuyu mutlaka ele alıp incelememiz gerekiyor. Sayıyı arttırmak lazım, teşvik etmek lazım ama öğrenci sayısı açısından iyi. Yaklaşık binin üzerinde üniversitede okuyan öğrencisi var. Ve bunların 500-600 tanesine kurultay olarak yazı yazdım her birine tek tek yazı gönderdim. Ama Aybastı kökenli olmasına rağmen çocukların kimisi Ankara'da kimisi İstanbul'da. Olgun beyin söylediği gibi onlarla devamlı ilgilenmek lazım, ziyaret etmek lazım, Aybastılı Kabataşlı olduklarını hissettirmek lazım onlara

Mücahit ARPACI

Hocam benim talebim de bu yönde olacak. Bir kere oldu herhalde yine birkaç kişi bir araya geldik sayıda iyiydi o gün. Ben 1997 de Ankara ilahiyata geldim, o zaman Bahaeddin hocamın ismini duymuştum, hatta ziyaretine de gitmiştik. Biz de Ankara'ya geliyor, büyük şehirlere gidiyor öğrenciler Aybastı merkezden geliyorsa çok iyi fakültelelere değil. Dışarıda Anadolu lisesi, fen lisesi okuyanların bölümleri iyi oluyor. Öncelikle birinci şey bu. Gelen öğrencilerin bizim büyüklerimizle tanıştırılması, bir araya getirilmesi bir ufuk açılması, bir misyonunun vizyonunun belirlenmesi gerekiyor. Geldiğinde sadece öğrenciyseniz fakülte bir şekilde bitiyor. Ama fakülte sonunda yüksek lisans, doktora dediğiniz, öğretim üyeleri buralara yönlendirmek, yetişmiş büyüklerimiz var. Hocalarımız var, ben doktora yapan bir öğrenci olarak ben hocalarımdan bunları talep ediyorum. Bizlere ya da yeni gelen lisanstaki öğrencilerimize biraz daha ufuk açsınlar. Bu yönde toplantılar olsun, gerekirse düzenli bir komisyon kuralım. Takip etmek için ben burada görev almaktan memnun olurum. Takip edelim. Katılım yönlerinde çok değişik alanlarda öğrenciler var. Aybastı'ya yazın gidiyoruz bizim imkanımız çok olmuyor ama öğrenciler yazın tatillerinde gidiyorlar. Herkesin farklı alanları var. Biyoloji var, fizik var, ilahiyatçılar var, başka bölümden öğrenci arkadaşlar var. Az önce hocam örnek

verdi, bunun gibi ufuk açarsak derste öğrendiği şeyleri Aybastı'yla ilişkilendirerek, Aybastı'ya özel belki çoğu insanın bilmediği şeyleri kendi alanıyla irtibatlandırıp kurultaya kazandırma, yöreye kazandırma bu yönde bu arkadaşlardan istifade edilebilir. Ben tarihçi olarak bizim mahallede eski bir mezarlık vardı. Biz top oynarken ses gelirdi. Ben birkaç kişiye sormuştum köyün büyüklerine, kimse bilmiyor. Nedir, kimlerdir? Mezarı kimse bilmiyor ama şuan mezar kazıldı gitti, okul yapıldı. O öylece gitti yani, tarihi nedir, kökeni nedir çokta araştırılmadı. İşte o mezar gitti hocam, ben sizin kitapla ilişkilendirmiştim. İlk gelen bunlar mıydı diye, çünkü Müslüman mezarlığı olduğu belli kıbleye bakıyorlar ama kazıldı gitti. Nedir ne değildir bilinmiyor. İşte bu öğrencilerden bu yönde yararlanılabilir. Ulusal ajans dendi. Biz arkadaşları derleyip toparlarsak bir araya getirebilirsek düzenli olarak, biz ulusal ajanstan da, Avrupa birliğinden de fon alıp bir proje yapıp arkadaşları bu yönde kullanabiliriz. Dediğim gibi sadece öğrencilikle kalmaz, hem kendine hem yöreye bir katkısı olur. Benim sizden isteğim budur.

Olgun ALTUNDAŞ

Şimdi biz burada Avrupa birliği konularında konuşuyoruz. Birkaç arkadaş görevlendirelim, mesela bu AB projeleri herkesin konuştuğu bir şey ama detaylı araştırmak gerekiyor. Aybastı için nelerden istifade edebiliriz, hepimizin tanıdığı var mücahit olsun ben olsun başka arkadaşlar falan. Şimdi biz bunu yerel insanlarımıza bırakırsak, haydi Avrupa birliği projelerinden yararlanın diye onlara söylersek, bu nedir, nasıl bir şeydir en azından ilk adımı attırmak için biz böyle bir ön araştırmayı yapabiliriz. Eğitim görülüyor ama bazı ilçeler var mesela Fatsa ve Bolaman tahmin ediyorum yararlanıyor. Nasıl yararlanabilir bu projelerden, özellikle Aybastı hangi alanlarda AB projelerinden istifade edebilir? Bunun detaylı bir çalışmasını yapıp, belediye başkanı olabilir, kurultay başkanı olabilir onu sunabiliriz, çok zor bir şey değil. Ama biz yerel insanımıza bırakırsak bunu bu sadece lafta kalır diye söylüyorum. Biz kendi aramızda 3-4 kişi oluşturup bunu yapalım. Ben hazırım, Mücahitte olabilir, İbrahimde yardımcı olabilir, yapabiliriz.

Bahaeddin YEDİYILDIZ

Projeler konusunda yaşadığım bir olayı anlatayım size. Geçen sene Diyarbakır'da uluslar arası bir sempozyum düzenlemiştik. Şimdiki başbakanlık müsteşarı Efan Ala Bey orada vali idi. Biliyorsunuz kendisi daha önce Kabataş'da kaymakamlık yapmıştı. Sempozyumun düzenlenmesini benden rica etti. Ben de memnuniyetle kabul ettim. Sempozyuma yerli yabancı ve değişik bilim dallarından birçok bilim adamı katıldı. Bunlardan biri de eski Hacettepe'li ve şimdi Adapazarı Üniversitesinde çalışan bir sosyolog idi. Kendisiyle bu Sempozyum vesilesiyle tanıştık. Sempozyumdan bir müddet sonra bana geldi. Hocam Diyarbakır'daki konuşmalarınızdan sizin yörenizle çok ilgilendiğinizi anladım. Belediyelerin ve sivil toplum kuruluşlarının istifade edebileceği AB projeleri var. Siz Ordu'daki belediyeleri ve başkanlarını tanıyorsunuz, Onlar için projeler yapalım dedi. Ben Aybastı, Kabataş, Gököy ve Yokuşdibi belediye başkanlarını aradım. Ankara'da bir toplantı yaptık. Sosyolog arkadaşımız bu dört belediye için de projeler

hazırladı; fakat sadece Kabataş Belediyesi kazandı. Şimdi Kabataş'ta bir AB projesi var. Demek ki çalışınca oluyor. Dörtte bir kazandık. Ben Diyarbakır'da bizim yörelerden bahsetmeseydim Kabataş'ta öyle bir proje olmayacaktı. Olmaz diye bir şey yok; yalnız girişimde bulunmak lazım. Önemli olan o, mutlaka takip edeceksiniz, bilgileneceksiniz. İkincisi de o bilgiyi uygulamak için harekete geçeceksiniz. Olur ya da olmaz, o ayrı; ama olması için çalışacaksınız. Ne kadar çok girişimde bulunursanız, şansınız o kadar artar; mutlaka girişimlerinizin bir kısmı gerçekleşir. Bir proje ekibi kurulması düşünülüyorsa bence kurulsun; hep birlikte çalışalım, neler olabilir düşünelim... Ondan sonra da uygulamaya koyalım.

Temel GÜNDOĞAR

Aybastılılar Derneği yönetim kurulu başkanı olarak kurultay başkanımız sayın Salim Şengel bey, Yargıtay üyemiz sayın Ali bey, kurultay onursal başkanımız sayın Bahaeddin hocamız, tüm misafirlerimiz, hepiniz hoş geldiniz. Derneğimizde böyle bir toplantıya ev sahipliği yapmaktan onur duyuyoruz ve bu tip toplantıların devamını diliyoruz. Ayrıca hazırlık toplantısının ilk defa burada olmasından üyelerimiz adına çok büyük göz yaşartıcı bir olay, bundan onur duyduk. Biraz önce Olgun beyin bahsettiği o çalışmalar için derneğimiz mekan olarak kullanılarak çalışmalar yapılabilir, toplanılabilir. Hiçbir mekan aranmasına gerek yoktur. Biz yeri çalışmalar için tahsis etmeye hazırız. Burası Aybastılıların kendi yeri. Bu mekan artık Aybastılıların hizmetinde. Bunda en büyük görev yine bizim yöresel olarıktan biz bunu omuzlanıp götürüyoruz ama önümüzü daha iyi göremediğimiz, ışık tutacak insanlara ihtiyacımız var. Bu derneğin yürüyebilmesi için size çok büyük ihtiyacımız var. Bu tip toplantılara katılmanız her zaman bu tip toplantılardan ziyade bazı etkinlikleri, mesela öğrencilerimizle ilgili, her türlü konuda dernekle birlikte, bizimde desteğimizle, halkımızla, üyelerimizle, Aybastılı olarak çalışmalarımızı hep birlikte yapabiliriz. Herkesin gücü nispetinde, yani kiminin parasıyla olur, kiminin beyniyle olur, kimisi beden gücü ile, her türlü etkinlikte birlikte çalışmalıyız. Zaten bu çalışmalarımızın ödülü bu mekanı kazandırmak ve siz değerli insanların gelip burada toplantı yapmasıdır. Bundan onur duyduk. Onun için bundan sonra Ankara'daki çalışmaların dernekte ve işbirliği içinde yapılmasını arzu etmekteyiz. Burası bizim, hepimizin bir mekanıdır ve konuda çalışmaya kapılarımız açıktır. Hepinize teşekkür ediyorum.

Salim ŞENGEL

Her şeyden önce ben teşekkür ediyorum. Dernek bu yılki kurultay çalışmalarına çok büyük katkı verdi. Hem maddi hem manevi katkı. Manevi katkı olarak bir defa kurultay kitaplarımızı, her şeylerimizi burada tutuyoruz, buradan yönetiliyor. Bütün kitaplar Türkiye'ye buradan dağıtıldı. Ben sadece dernek yönetimine şu adreslere şu kadar kitap gönderelim lütfen diye bilgi notunu geçtim. Onlar hiç tereddütsüz anında o işlemleri yürüttüler. Diğer duyuruları aynı şekilde yaptık. Bir diğeri de tabi bizim belgeselin yapımında biz üniversite projesi olarak verdik ama orayı sadece kameralar çekmedi. Onun peşinden kocaman bir ekip o belgeseli o hale getirinceye

kadar çalıştı. Ayrıca bir müzik grubu da o belgesele müzik yaptı. O müziği bedavaya yaptı yani grup ses kayıtlarını Eskişehir’de alamadı. Ses kayıtlarını almak için Eskişehir’den Ankara’ya geldiler. O grubun Ankara’ya gelmesi için dernek destek verdi. O grup geldi, ses kayıtlarını burada yaptılar geri döndüler. Bilim kurulu toplantımızı Ordu’da yaptık, buradan bir otobüs gittik, Onu da destekleyen dernekti. Bu bağlamda derneğin bu yıl kurultay çalışmalarına çok büyük desteği oldu ve kendilerine çok teşekkür ediyor.

İbrahim YAŞAR

Ulusal bor araştırma geliştirme enstitüsünün araştırma ve geliştirme koordinatörü olarak çalışıyorum. Burada somut öneri olarak, belki tüm konuşmalardan sonra şöyle bir öneri getirmek istiyorum. Burada gerçekten güzel bir ortam sağlayan derneğimiz var, çalışıyor. Ve kamuda çalışan insanlarımız var, yetişmiş insanlarımız var, hocalarımız var. Sivil bir inisiyatif halinde çalışma devam ediyor. Böyle yılda bir defa bir araya gelen bir ekip olmak yerine Ankara’da, yerel bir takım kurultaya hazırlık birimleri şeklinde belki yapılır. Her ay bir araya gelecek şekilde her yerel birime bir fonksiyon yükleyecek şekilde, mesela benim burada önemsemiğim yerel yönetimlere dönük proje hazırlanmasında öncülük edebilir Ankara bu işe. Hem dağıtım burada, gerçi geçen sene hazırlanan Avrupa birliği fonları belli illere dağıtılmıştı. Altı tane ile tahsis edildi, 38 milyon Euro’luk bir fon, buradan proje bazlı dağıtım yapıldı. Orada en iyi proje hazırlayanlar mutlaka o fondan yararlanmış oldu. Bende kendi bölgemde bulunan bir belediye başkanına böyle teklif ettim. O bir başkalarına yaptırdığını söyledi ama herhangi bir şey ortaya çıkmadı. Yani ciddi şekilde bu tip projelerin hazırlanmasına katkı yapabiliriz. Bu fiziki imkanları kullanarak da bir araya gelme imkanımız her zaman olabilir. Ankara’da değişik platformlarda da bir araya gelme imkanımız olabilir. Daha merkezi yerlerde, buralarda çok ulaşılacak yerler değil. Bu şekilde sürekli bir araya gelecek bir organizasyon komitesi belki kurulabilir. Bu aynı zamanda burada kurulacak tüm kesimlerden arkadaşlarımızın katılacağı bir organizasyonla da öğrencilere dönük organizasyonlarda yapabiliriz. Çünkü bölgemizden gelen gençler tutunacak bir dal arıyor. Hepsini bir şekilde hem lojistik destek sağlayabiliriz onlara, hem yönlerini tayin etmede. Üniversitelerde 25 tane araştırma görevlisinden başlayarak profesöre kadar toplam 25 kişinin olması gerçekten düşük bir rakam. Bu konuda da arkadaşlarımıza yön gösterme açısından faydası olur diye düşünüyorum. Teşekkür ediyorum.

●**Bir Katılımcı:** O zaman şöyle yapalım hocam, Olgun Altıntaş’tan bu işi rica edebiliriz. Kendisi Ankara’da bulunan öğrencilerin isimlerini ve adreslerini tespit etme ve bu isim ve adresleri derneğe bırakma gibi işleri yürütebilir. Dernekte vardır ama onu güncelleştirmek gerekiyor. Aramızdan Ankara’da çalışanlar, yine bizler olabilir, başka arkadaşlar olabilir. Bu arkadaşlardan %80’ine %70’ine ulaşırsak zaten diğerlerine de onlar söyleyeceği için %100’üne ulaşmış oluyoruz. Yeniden böyle bir çalışmayı başlatabiliriz. Ancak ne yazık ki şuanda eğitim öğretim dönemi sona erdiği için bir dahaki sene yani eylül ayında bu çalışmayı yapmamız gerekiyor. Böyle bir

görevlendirme yapabiliriz. Böyle bir sorumluluğu almak isteyen var mı bilmiyorum ben koordine edebilirim bu çalışmayı.

Görevlendirmeden çok görev üstlenme var burada. Yaz dönemi adresleri tespit edersiniz

Olgun ALTUNTAŞ

Şimdi adresler tespit edilir, eylül ayında da teyit edilir. Derneğimizde öğrencilerimiz toplanır, hocalarımızın onlara vereceği fikirleri olacaktır. Onlara önerileri olacaktır. Üniversite sonrasında hocalarımız daha farklı bilgiler verecektir. Onların fikirlerinden öğrenciler yararlanacak. Şimdi ben öğrenci arkadaşlarla bu irtibatı kurduğum zaman öğrenci arkadaşlarım temel seviyede, çünkü onlar bizim düşündüklerimizi düşünmüyorlar, daha 17-18 yaşındalar. Bu arkadaşlara bir hedef, bir ufuk sunabildiğimiz gibi gerçekten maddi imkânsızlık yaşayan arkadaşlar da var. Bunların arasından en azından birkaç tanesine burs gibi, cüzi miktarda da olsa bir imkânı sağlamayı, bunu oluşturmayı kendi aramızda düşünmemiz faydalı olur. Çünkü arkadaşlarla irtibat kurduğumuz zaman arkadaşlara söyleyebileceğimiz, vaat edebileceğimiz şeyler olması lazım. Bu konuda sayın dernek yetkililerimizin ilgisini ve alakasını bekliyoruz.

Meftun YILDIRIM

Sosyal güvenlik Ankara il müdürlüğünde çalışıyorum. Aybastılıyım. Sayın başkan ve bütün katılımcılara saygılar sunuyorum. Bundan önceki konuşmalarda hepimiz olumlu yönlerden yaklaştık, mutlaka olması gerekenler bunlar ama ben kendi adıma bir öz eleştiride bulunmak adına, Aybastılı olarak çok fazla böyle şeylere katkı sunmadığımızı, bununda büyük ölçüde bizden kaynaklandığını düşünüyorum. Bu iletişimsizlikten de kaynaklanıyor. Ben şunu da üzüntüyle görüyorum ve bildiğim kadarıyla söylüyorum, ben ancak dokuzuncusu yapılacak olan kurultayla geçen yıl Ankara'da yapılan toplantıda tanıştım, sahip oldum ve tanışma orada kaldı ve yeniden tanışma diyelim bu güne. Kurultay anlamında kurucu olarak sayın Bahaeddin hocamız ve Salim hocamız benim gördüğüm kadarıyla daha çok birkaç kişi üzerinden yürüdüğünü düşünüyorum, yani onların özverili çalışmalarıyla. Geçen yıl hatırladığım kadarıyla, daha çok insanlarımızın yatırım yapmak isteyen, bir şeyler yapmak isteyen insanlarında kurultaydan her şeyi bekleme eğiliminde olduğunu görüyorum ben. Bilmiyorum belki diğer arkadaşlar farklı algılıyor olabilir ama şimdi kurultayında biraz önce ifade etti arkadaşlar, şunu yapalım bunu yapalım. Ben bilmiyorum böyle bir misyonu, böyle bir gücü var mı yok mu? Kurumsal olarak, yasal olarak böyle bir girişimde bulunma hakkı var mı yok mu bilmiyorum. Ama en azından şunu da söylemek gerekiyor, insanlarımız somut şeylere bakıyor, iş yeri açılsın, bir fabrika kurulsun, somut şeyler ama en azından insanlarımız zaman zamanda olsa, çok seyrekte olsa insanların bir araya gelip tanışma anlamında da olsa bir şeylerden konuşma, ortak bir şeylerden bahsetme, paylaşma anlamında kalması bile bana göre çok olumlu şeylerdir. Ben aslında daha çok kurultay çalışmalarının, yani kurultay üyelerinin, sayın başkanın ve bu işte faal olarak ilgilenenlere yüklemek istemiyorum aslında. Onlar zaten görevlerini yapıyorlar. Az önce dedik, arkadaşlarda çeşitli öneriler sundular. Bunların artık birazda zorlayıcı, hocam biraz önce söylediniz. Görevlendirme değil de görev alma anlamında, o anlayışla yaklaşıyoruz dediniz. İşte o yaklaşımla biraz eksik kalıyor gibi düşünüyorum. Bunu biraz işte görev verme, görev

verme derken de onu illa yapacaksın değil aslında. İnsanların zaten kurultay başkanı siz insanların yapabileceği şeyleri az çok görüyorsunuzdur biliyorsunuzdur diye düşünüyorum. Biraz görev verme, birazda zorlayıcı olma anlamında. Görev verme anlamında derken görev verilirken ne yapılabileceği konuşulabilir. Biz kurultay ne yapıyor bunu ayrıntılı olarak görmediğimiz için, bunları bilmediğimiz için beklide ne yapabiliriz onu da kestirmek mümkün değil. Biraz önce İbrahim bey söyledi sanırım, bu tür illerde zaten bildiğim kadarıyla Ankara, İstanbul ve Muş bildiğim kadarıyla bu illerde bu kurultaya yönelik çalışmalar yapılıyor. Bunlar kişiler üzerinden değil de biraz önce o da o önerinin içinde fakat biraz daha yasal bir kimlik olarak değil bu da insanlara görev bu şekilde bir komite oluşturmaya bir kurumsal bir şey üzerinden hareket etme anlamında en azından birim dediğimiz, Ankara'daki insanların birbirleriyle bu gelişmeleri, kurultayın yaptığı çalışmalarını kendi arasında tartışma, bunlar daha verimli olur diye düşünüyorum. Bunun hayata geçirilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Olgun ALTUNDAŞ

Arkadaşımızın söyleminden şunu anlıyorum. Bu Kurultay Bahaeddin hoca demek, Kurultay Salim bey demek yerine hepimizin diyebilmemiz gerekiyor. Ama algılama böyle değil. O açıdan katılımcılığı daha yoğun olan daha uzun süreli, uzun soluklu hazırlıklar sonucunda kurultayda bütün bunların yıl boyu oluşan birikimin sonucunun sunulduğu bir platforma dönerse, herkesin katılımının olduğu, herkesin benimsediği "benim" dediği bir şeye dönüşmesi önemli diyor sanırım arkadaşımız. Yani istenende bu, ama dışarıdan, çevreden bakıldığında kurultay Bahaeddin hocam gibi, bizde başından beri bilgi olarak bilmiyordum en azından, küçük çaplı başladı, bayağı büyüdü şuanda. Ciddi bir organizasyona dönüşmüş oldu. Böyle herkesin katıldığı, herkesin benimsemiş olduğu, katılımcılığın yoğun olduğu ve benim diyerek geldiği bir sivil inisiyatife dönüşme arzusu var. Bunu da tabii sürekli bu işin içinde olduğunu hissettirerek insanlara belki sağlayabiliriz. Nedir Ankara'da derneğimiz bir periyodik takvimle, ayın 20. her ayın 20.günü dernekte veya mekan neredeyse toplanılır. Gündemli ya da gündemsiz değişik gündemler içeren, öğrenci ile ilgili durumları içeren, kurultayla ilgili bir çalışmayla ilgili gündemli veyahut ta bir proje gündemli veya Ankara'daki arkadaşlarımızın sorunlarıyla ilgili, genel bu tip gündemleri sürekli hale getirirsek muhtemelen çalışmayı daha benimsenmiş, herkesin benimsediği, herkesin rahatça benim diyebileceği, benim platformum diyebileceği bir tarza getirme fırsatı yakalamış olabiliriz.

Salim ŞENGEL

Şimdi bizim bütün derdimiz bu zaten. Orada toplanıyoruz, burada toplanıyoruz, Ordu'ya gidiyoruz. Aslında şu anda biz bilim dünyasını harekete geçirdik. Bunu başardığımızı düşünüyorum. Yani çevremizdeki üç tane üniversite, Tokat, Samsun, Ordu şu anda bu işin içindedir. Tam içindeler. Aslında onlar sahiplendiler de, Eskişehir'den biz katılıyoruz, Ankara'dan hocam katılıyor. Şu anda bilim dünyasında duyuldu. Bütün bana gelen taleplere buyurun gelin desem bu yaz 100 150 kişiyle yaparız bu yayladaki, bilim adamı anlamında. Ama bu yetmez, bizim halkımız lazım bize orada, bizim insanımız lazım, bizim Aybastılı Kabataşlı halk lazım. Biz onlar için yapıyoruz. Bu adamlar gelirlerse, anlatacakları yine o halk için, bu gençlik için. Örneğin geçen yıl Pazar günü için bir arkadaşımız anketler hazırladı. Ben Cumartesi günü Aybastı'da ilan verdim. Aybastılı Kabataşlı gençler toplansınlar dedik, topladık onları, ben anketör olarak onları eğittim, bu anketi nasıl

uygulayacaklarını öğrettim ve pazar gününde onlara görev verdik. 30 tane genç yaylada anket uyguladı, anketi doldurtular. Tabi şimdi anketleri bilimsel olarak analiz ediyoruz, kurultayda sunacağız. Tabi ilk problem, derhal çözülmesi gereken problem, tuvalet meselesi çıktı. Hatta anket düzenlenmesi vatandaşın, katılımcıların hoşuna da gitmiş. Bizim sormadığımız soruları da onlar eklemiş. Problemleri özellikle yazdırmışlar. Biz bunu iki yılda bir sürekli takip edeceğiz. Analiz edeceğiz, yerel yönetimlerle paylaşacağız. Bakın böyle problemler var, bunları çözelim diyeceğiz Birde hani biz, algılama, nasıl algılanıyor bu yer? Biz turizm diyoruz, tuvalet problemiyle yaşayan bir yer nasıl turizm yeri olabilir? Çok yaman bir çelişki var. Çözmemiz gerekiyor, aksi takdir de tüketmek çok kolaydır. Bizim orası da bilinçsizce turizme yönlendirirseniz kısa sürede tüketirsiniz. Onları tüketmeden sonsuza dek insanların geldikleri bir cazibe merkezi haline nasıl getiririz diye düşünmemiz lazım. Geçen yıl çok iyi turizmci arkadaşları getirdik. Arkadaşlar, kümbetin oradaki mendereslerden çok güzel bir doğal golf alanı olacağını belirttiler. Gerçektende dünyanın en güzel doğal golf alanlarından birisi olur. Hiç ağaç kesmeye gerek yok, manzarası müthiş, insanlar karga tepesine çıksınlar, orada dınlensinler, manzarayı seyretsinler. Çadırı bizim yapmamızdaki amaçlarımızdan bir tanesi, kitabımızda da vardır, dün, bugün, yarın sürecinde ekolojik, doğaya uygun şeyler, doğayı kirletmeyen, doğayı yok etmeyen bir şeyler yapmaktır, çadır öyle bir şeydir. Onun rengi de düşünüldü, doğaya uygun olsun, çadırı kaldırdığınızda doğada hiçbir bozulma yok. Kaldırıyorsunuz orada çadır vardı, kuruyorsunuz işinizi görüyorsunuz. Sadece böyle bir amaç için bunu yaptık. İşte o anlamda önümüzdeki yıllarda da bu çalışmaları yapacağız. Gençlere ihtiyacımız var tabi, en çok gençlere ihtiyacımız var. Fikir onlarda, her şey onlarda, onun için Ankara'daki çalışmalarını daha detaylı yapabiliriz. Konuşuruz bunu, yapmamızda gerekiyor diye düşünüyorum.

Durmuş ÇALIŞ

Ben az önce anlattığım şeylerden, kurultayın üzerinden bir rant sağlama, bir ticaret yapma gibi bir şeyi asla düşünmüyorum. Benim ticaret yapmaya maddi açıdan şu anda ihtiyacım yok. Bu bir. İkincisi, ben kurultayın çalışmalarını şuna benzetiyorum. Ticarete benzetiyorum. Ticaretten bir göl düşünün, büyük bir göl düşünün. Gölün içerisine küçücük bir çekirdek tanesini attığınız zaman dalga dalga yayılarak kenara kadar gider. Kurultayımızın yapmak istediği şey bu, birileri bir fikir versin, kendi fikrini üresin, bir katkıda bulunsun. Benim turizmle ilgili çadırın zaten hocam amacını anlattı, çadırın amacı konaklama amaçlı değil, orada kurultayın toplantısına yönelik bir çalışma. Şimdi Perşembe yaylasına panayirlarda çok gitmedim ama gittiğim zaman gördüğüm manzarayı anlatayım. Küçücük tuvalet, tuvaletin kapısında birisi bekleyecek, öbürü tuvaletten çıkacak, iki kişinin yan yana geçme şansı yok. Su yok. İnsanların taharetlenmesi için su yok. Böyle bir rezillik dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş. Perşembe yaylasında ve Aybastı'ya yakışır bir tarafı da yok. İnsanların tuvaleti yok. Bırakınız yani kurultay bir çekirdeği atmış, bu insanlara ne kadar dua etsek azdır. Bir çekirdeği atmışlar ve 9.kurultayı yapıyorlar. Bugüne kadar getirmişler, bundan sonrası için rant sağlamak, yani kurultayın üzerinden rant sağlamak gibi bir şey zaten söz konusu değil. Kurultay öncüleri diyor ki, özünde şu var. Diyor ki, arkadaş biz buradan başlattık, epey bir mesafe aldık. Eğer bu katılımcılar bizim insanlarımız fikirlerini, düşüncelerini ortaya koysunlar o fikir üzerinde çalışmalarımızı yelpazemizi genişletelim deniliyor. Ben turizm bakımından eğer başka yerlerden insanlar taşınacaksa, bunu biz dünyaya tanıtacaksak, Türkiye içi ve Türkiye dışı bir tanıtım yapacaksak, önce konaklama

oradaki insanların kalma yeme içme sorunlarının kökünden çözülmesi lazım. Gittik diyelim, nerede kalacağız?

Öyle bir şeyde olmadı. Normal olarak oluşacak.

Bahaeddin YEDİYILDIZ

Arkadaşlar şunu iyi bilelim ki, Kurultay'ın herhangi bir ticaret kapısını açmak gibi bir amacı yoktur. Bu tür sivil toplum kuruluşlarında, sivil hareketlerde gönüllülük esastır. Emir komutayla olmaz. Elbette teşkilatlanacaksın, örgütleneceksin. Örgütlenmek gereklidir ama bu örgüte katılım tamamen gönüllülük esasına bağlı olmalıdır. Sen emret, ben yapayım anlayışıyla bir yere varılamaz. İmece usulü çalışmamız gerekir. Bu şekilde kendimizi eğitmemiz lazım. "Katılımcı olalım" diyor arkadaşlar, "birlikte yapalım" diyorlar. Birlikte iş yapmanın temelinde gönüllülük yatar. Ben bu psikolojik davranışı çok önemsiyorum. Dolayısıyla ne yapabileceğimizi, ne imkânımız olduğunu, aklımızla, paramızla ne yapabileceğimizi ortaya koymamız gerekiyor. İşbirliği budur. Bunu yaptık, yapmaya ve çabalarımızı genişletmeye çalışıyoruz. Tarihte millet olarak aslında biz böyle bir bütünleştirici davranış içinde idik. Böyle yapmasaydık millet olarak Anadolu'da tutunamazdık. Başka birileri yerleştirmede bizi bu ülkeye... Biz kendimiz, birlikte geldik ve yerleştik. Burayı vatan yaptık. 1000 yıldır buradayız, burada yaşıyoruz. Büyük badireler geçirdik, kaybolmadık, dipdiriyiz. Bu nereden kaynaklanıyor? Bizim içimizdeki girişim gücünden, gönüllülük ruhundan geliyor. Bunu yeniden kazanmamız lazım. Çünkü biz, katılımcılık ruhunu, birlikte iş yapma yeteneğini, girişimcilik anlayış ve davranışını kaybettik. Bakınız size şimdi çok düşündürücü bir olay anlatayım. Kurultay Bilim Kurulu toplantısında Ordu Üniversitesi'nde hocalara da anlattım. Biliyorsunuz, özgün bilgiyi üniversite üretir. Tabii ki, üniversitede çalışan bilim insanları bilimsel araştırmalar yaparak üretir. Bizim iki ziraat doçentimiz, bir Amerikalının yaptığı araştırmadan hareketle, onun yaptığı deneyi tekrar yaparak aynı sonuca ulaşmaya çalışırlar. Fakat bir türlü aynı sonuca ulaşamazlar. En sonunda Amerikalı bilim adamına sorarak, nerede hata yaptıklarını öğrenmek isterler. Ve makalesini okuduklarını, aynı deneyi farklı biçimlerde uygulamaya çalıştıklarını ve bir türlü aynı sonuca ulaşamadıklarını, nerede hata yapmış olabileceklerini bir mektupla kendisine sorarlar. Amerikalı bilim adamının cevabı son derece düşündürücüdür. Adamın özet olarak söylediği şudur: "Size çok teşekkür ederim. Yaptığınız çalışmayla önemli bir sonuca ulaştırmışsınız. Böylece aslında benim yaptığım hata düzeltilmiş oldu." İşte bizim kaybettiğimiz şey bu. Öyle bir şartlandırılmışız ki, doğruların başkaları tarafından yapılabileceğine, bizim yeni ve doğru bir şey yapamayacağımıza; inandırılmışız. Amerikalı ve Avrupalının yaptıklarının kesinlikle doğru olacağına, yanlış olamayacağına inandırılmışız. İş başkalarından beklemeye alıştırmışız. Bu böyle gitmez. Yapabileceğimize inanacağız. Birlikte yapacağız. Kendi kafamızı çalıştıracğız.

Kurultayımız resmi bir tüzük veya yönetmeliğe bağlı değildir ama tamamen yasal ve hukukî zeminler üzerinde çalışmaktadır. Hiçbir kimse veya resmî örgütlü ya da örgütsüz hiçbir gurup, hiçbir ülkede veya devlette yasa dışı hiç bir şey yapamaz, yapmamalıdır. Fakat herkesin toplanma hakkı vardır, fikir üretme hakkı, iş yapma hakkı vardır. Dernekler, yönetmeliklerine, tüzüklerine göre çalışır. Bizim Kurultayımızın resmîyeti yoktur. Bilimsel ve demokratik hür bir harekettir; bir bakıma Ali Em Beyin dediği gibi platformdur. Serbest kürsüsü de vardır. Bu kürsü herkese açıktır. Herkes gelip burada düşüncelerini ifade ediyor. Bu platformda varılan sonuçlara göre herkes toplumun yararına eylemlerde bulunabilir.

Mesela demin arkadaşlar ne dedi? Öğrencileri bir araya getirme işini biz hallederiz dediler. Diğer bir arkadaş başka bir konuda ben ekip kurar, o işi yürütürüm dedi. Bu arkadaşlara biz demedik bunları yapın diye. Sizin de şahit olduğunuz gibi bu imkânlar sorunlarımızı birlikte tartışırken çıktı ortaya. Bu arkadaşlar öğrencileri bir araya toplayacaklar ve bana diyecekler ki hocam biz topladık gel konuş. Ben de geleceğim ve konuşacağım. Beni onlar getirecekler... Benim bahsetmek istediğim işte budur. Dolayısıyla herkes kendi beyin gücüyle hareket edecek veya ne tür gücü, yeteneği varsa dökecek ortaya. Nedir bizim konumuz? Aybastı, Kabataş. Doğup büyüdüğümüz bir coğrafya parçası... Bizim vatanımız, tabi büyük ve genel vatanımız içinde bir vatan, özel vatan... Benim dünyada en sevdiğim yer köyümdür. Hoşkadem köyü. Mahalle oldu şimdi... Olmasa daha iyiydi ya... İşte vatan içindeki bu özel vatan için hepimiz ayrı ayrı ya da birlikte çalışacağız...

Temel GÜNDOĞAR

Şu anda üzüntümü belirtiyorum. Şu toplantıda en az 20 -25 kişi var, bizim insanlarımızdan 5 10 kişi var. Bu beni çok üzüyor şimdi. Burası bomboş. Buranın tıka basa dolu olması lazım. Bunu belirtmek istiyorum. Bürokrasinin pek saymıyorlar görmüyorlar bizi. Buraya gelmeleri gerekiyor. Hepsi arandı, ama gelmediler. Hepsinin mailleri var, telefonları var, ama bile bile gelmediler.

Bahaeddin YEDİYILDIZ

Arkadaşlar! Kimseye küsmeyeceksiniz, kızmayacaksınız. Israrla arayacaksınız. Arkadaşım, gelmeyeceğinizi bildirmemişsiniz, sizi aramızda göremedik; nerede kaldınız diyeceksiniz. Bu telefonlar, aramalar, iz bırakır. Bunları yapın. Bakın olgun bey ne dedi? Ben devamlı arandım, Aybastılı olduğum aklıma geldi.

Salim ŞENGEL

Bilim kurulunda bir çok konuyu değerlendiriyoruz. Yani Aybastı'nın neyi var? Neyi değerlendirebiliriz? Neyin üzerine konuşacağız? Aybastı'da yapılabilecek şeylerden bir tanesi Kabataş'tan başlamak üzere organik tarıma yönelebilir. İki, doğa bozulmamış, yaylası var turizm olur dediler. Özellikle böyle büyük otellerin olduğu bir yer düşünülebilir. Ona bir mimari geliştirilebilir. Ayrıca doğa sporları için uygun ortam var. Beden eğitimi ve spor bölümünden onunla ilgili arkadaşları götürdük. Onlarda zaten kitaplara yazdılar. Başka ne olabilir? Hayvancılık olabilir. El sanatları eskidende vardı. Bunlar ön plana çıkabilir. Birde eğitim, tabi eğitimsiz olmaz bu işler. Bu dediklerimizin üzerinde durulmalı. Ayrıca markalaşma çalışmaları yapılması gerektiği görüşü ortaya çıktı. Neyi marka yapacağız biz Aybastı'da? Marka olacak tek bir şey var, Perşembe yaylası. O zaman marka olacak Perşembe yaylasına çadırı da götüreceğiz ve her şeyi de Perşembe yaylasında yapacağız. Bütün yazılarda Perşembe yaylası görülecek. Kurultay hediyesi tabak yaptık, oraya Perşembe yaylası yazdık. Birisine hediye olarak veriyorum ve o tabak kişinin masasında yada odasında devamlı duruyor, gelen giden Perşembe yaylası görüyor. Onu kırmadığı müddetçe orada kalacak. Bu markayı ön plana çıkaralım dedik. Buna uygun tabak yapalım, buna uygun afişler, bildiriler. Ama bunları yapıyoruz da halkı nasıl getireceğiz? Yani önümde şimdi benim bir liste var. Fındık, patates, mavi yemiş, dağ çileği, hayvancılık, bunlar hep üniversitelerden geliyor, toprak, arı, bal pazarlaması, süt, mera, turizm, ağular için, orman gülü, turizm hizmetleri nasıl sunulacak, aşçılıktan bir tane kişi geliyor, doğa konusunda, yürüyüş ve benzeri konularda bir arkadaşımız geliyor. Biz bunları anlatacağız

da kime anlatacağız? Biz bize mi anlatacağız? Sizden fikir istiyoruz. Bunları kime nasıl dinleteceğiz? Nasıl bu insanların ilgisini çekeceğiz? Bu konuda özellikle çok fazla fikre ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum. Yani ne yapıp, bu doğrudan istihdam yaratmaz ama bunların sayesinde istihdam olur. Bunlar olmadan da olmaz. Gelişme olmaz.

Çok farklı bir halkımızın olduğuna, kayda değer bir halkımızın olduğunu göstermesi açısından Bir şey daha söyleyeyim. Geçen yıl kurultayın sergi salonuna Eskişehir'den ve Samsun'dan çok değerli sanatçı arkadaşlarımız eserleri cam, seramik, heykel ve resimden oluşan 60 parça eseri verdiler. On dokuz Mayıs üniversitesinden ve Eskişehir'den. Biz onları orada sergiledik ve halk ilk defa öyle karma bir sergi görüyorlardı. İnanın hiçbir sergi salonunda görülmeyecek bir şey oldu, 2000 ila 2500 kişi o sergiyi ziyaret etti. Özellikle sergide de o soyut eserlerle ilgilendiler. Oraya Aybastılı üniversite öğrencisi gençleri sergi salonunda görevliydi, ilgiye çok şaşırılmışlar Yani böyle ilgili bir halkımız var ama o halkı oraya çekebilmek. Kurultayda çok değerli fikirler sunuyoruz. Örneğin fındıkla ilgili gelen Ordu Üniversitesi Rektör Yardımcısı, fındıkla ilgili Avrupa birliği projesi var ve Ordu'da. Uyguluyor. Geçen yıl, ben tarlamdan her yıl fındık aldım, boş geçtiği hiçbir zaman olmadı, dedi. Hoca sen bunu nasıl aldın her yıl, hani şunun yolunu yöntemini bize de söyle de bizde yapalım aynı şeyi, hiç kimse demedi Bizim halkımızın da bu insanları dinlemesi, öğrenmesi lazım ki o ona para getirsin. Fındıktan iyi kazanacak ki harcama yapabilsin, hayat standardı yükselsin.

Turan ESEN

Bu Aybastı Kabataş kurultaylarda, bu hayvancılık, geçen yıl bu yaban mersini dediğimiz dağ çileği ile ilgili çalışmalardan sonuç alabilmemiz için Aybastı'daki iş yapanlar, köyde tarımla uğraşan, bu işi ciddi şekilde yapan aileler var. Kendileri meslek olarak yapan insanlar var. Belediye, ziraat, kurultay başkanı, birazda baskı olmadan bizim toplumumuzda bazı şeyler yapılmıyor. Birkaç örnek aile, yani çiftçilik, hayvancılık yapan tarımla uğraşan insanlardan mesela 1 dönüm yere çilek ekecek, belediyeden destek verilebilir. Belediye ve ziraatın desteği ile gözetim altında böyle bir üretim yapıp insanların görmesi gerekiyor. Öyle bir çalışmanın olması lazım, görmesi lazım insanların ki mesela tavukçuluğu her aile yapıyor ve memlekette doğal bir şekilde üretiliyor. Organik yumurtada var gerçi ama karlı ve insanların yararlandığı bir şey değil. Bu şekilde mesela yaban mersini tarlada denenebilir. O yörede çalışan çiftçilerimizden bir aileye mesela 1 ya da 2 dönüm yer ayrılabilir. Belli bölgelerde çakıllı olabilir, killi olabilir yani olacak yerde seçilmeli. Mesela hayvancılığa uygun olan yerlerde hayvancılığın bakımıyla ilgili, aşısıyla ilgili çalışmalar biraz da zorlayarak da olsa yaptırılması gerekir.

Ali EM

Şimdi oğlum hatırlattı bana da bu meslek yüksek okulu ile ilgili bir girişimimiz vardı geçen sene. Raporları hazırladığınızı oraya kadar ulaştırdığınızı biliyorum. Ama sonucu ne oldu acaba? Buna da bir açıklama yapalım.

Salim ŞENGEL

Meslek yüksek okulu ile ilgili olarak geçen yıl ben dosyayı hazırladım ve sayın Rektöre de sundum. Öncelikle senatodan karar alınması gereklidir. Sonra YÖK'e yazıyor. Sayın Aybastı Belediye Başkanımızla beraber rektörü ziyaret ettik. Rektöre, iki yıl üst üste bu kurultayın

yüksek öğretim kurumu istiyoruz diye topladığını belirttik. Halk bu konuda artık iyice istekli ve böyle bir şeyi bekliyor. Bu işin süreci nasıl olacak diye kendisine sordum. Rektör bey, ben yüksek okul açarım, ancak yüksek okulu açmak için fiziki koşullarını Aybastı hazırlamalıdır. Yurt ve bina olmadan açamam. Ancak fiziki koşullar hazır olursa açarız, bende hocayı göndereceğim, dedi. Rektör bey, yeni bir üniversite olmasından dolayı fiziki yapıyı yapamayacağını, kampus kuruluşu için kaynakların kullanılacağını belirtti. Nitekim bu konuda akkuş hazırladı. Akkuş ormanla ilgili bir yer varmış orada, orası belediyeye geçmiş, belediyede orayı rektörlüğe, burası meslek yüksek okulu için kullanılabilir demiş. Oraya da gitmişler incelemişler Akkuşa MYO kuruluşu için karar almışlar. Ben bunu Prof. Dr S. Zeki BOSTAN görüşüyoruz. Eğer bir bina ve yurt yeri gösterilirse 1 yıl sürmez, karar çıkar. O zaman iş Aybastılıya düşüyor. Biz Aybastı için 6 programlık bir meslek yüksek okulu tasarladık ve hepside kurultayla tartıştığımız organik tarım, eğitim, turizm, bunları destekleyecek eğitim boyutu. Fiziki koşullar hazırlanır ve rektörlüğe gerekli bilgi verildiğinde gelip fiziki koşullar tamam bu uygundur dendiği anda bir yıl sonra Aybastı'ya en az 700-800 tane öğrenci gelir.

Bahaeddin YEDİYILDIZ

Evet arkadaşlar burada toplantımız sona ermiştir. Katıldığınız için hepinize teşekkür ediyoruz. Eminim buradaki görüşler, tartışmalar, yöremiz ve ülkemiz için iyiliklere ve güzelliklere vesile olacaktır. Tekrar görüşmek dileğiyle hepinize sevgiler ve saygılar sunuyorum.